

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 249

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

51. évfolyam

2008. szeptember 18.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

- A Bizottság 902/2008/EK rendelete (2008. szeptember 17.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 1
- ★ A Bizottság 903/2008/EK rendelete (2008. szeptember 17.) a bizonyos sertéshústermékek export-visszatérítésére vonatkozó különleges feltételekről (kodifikált változat) 3
- ★ A Bizottság 904/2008/EK rendelete (2008. szeptember 17.) a Szerződés I. mellékletében nem szereplő áruk kiviteli szabályainak végrehajtásához szükséges analitikai módszerek és más technikai jellegű rendelkezések megállapításáról (kodifikált változat) 9
- A Bizottság 905/2008/EK rendelete (2008. szeptember 17.) a legkevésbé fejlett országokból származó, finomításra szánt nyers nádcukorra vonatkozó behozatali engedélyek kibocsátásáról 12

II Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

HATÁROZATOK

Tanács

2008/737/EK:

- ★ A Tanács határozata (2008. szeptember 15.) az Olasz Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 285. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazására történő felhatalmazásáról 13

Bizottság

2008/738/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2008. június 4.) a halászati és akvakultúratermékek feldolgozása és forgalmazása érdekében Franciaország által végrehajtani tervezett állami támogatási programról (Fonds d'Intervention Stratégique des Industries Agro-Alimentaires) (az értesítés a C(2008) 2257. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 15

2008/739/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2008. szeptember 11.) az Állat-egészségügyi Világszervezet (OIE) állatbetegségekkel kapcsolatos információkra vonatkozó tevékenységeihez nyújtott közösségi pénzügyi hozzájárulásról 19

2008/740/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2008. szeptember 12.) a spinetoramnak a 91/414/EGK tanácsi irányelv I. mellékletébe való lehetséges felvétele céljából részletes vizsgálatra benyújtott dosszié hiánytalanságának elvi elismeréséről (az értesítés a C(2008) 4965. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 21

IV Egyéb jogi aktusok

EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉG

EFTA Felügyeleti Hatóság

- ★ Az EFTA Felügyeleti Hatóság határozata 127/07/COL (2007. április 18.) a Norvég Kutatási Tanács által a Turborouter számítógépes szoftver fejlesztésével kapcsolatos kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott támogatásról (Norvégia) 23
- ★ Az EFTA Felügyeleti Hatóság határozata 155/07/COL (2007. május 3.) a norvég hozzáadott-érték-adó (HÉA)-visszatérítési törvény 3. cikkének alkalmazásában nyújtott állami támogatással kapcsolatban (Norvégia) 35

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés az Oroszországból származó karbamid és ammónium-nitrát oldatok behozatalát érintő dömpingellenes eljárással kapcsolatosan felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló 2008/649/EK bizottsági határozathoz (HL L 213., 2008.8.8.) 47

Megjegyzés az olvasóhoz (lásd a hátsó borító belső oldalán)

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 902/2008/EK RENDELETE

(2008. szeptember 17.)

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

mivel:

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet),

tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2008. szeptember 18-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. szeptember 17-én.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	MK	31,4
	TR	68,0
	ZZ	49,7
0707 00 05	EG	162,5
	MK	43,3
	TR	83,8
	ZZ	96,5
0709 90 70	TR	89,1
	ZZ	89,1
0805 50 10	AR	73,5
	TR	104,3
	UY	64,9
	ZA	89,3
	ZZ	83,0
0806 10 10	IL	248,7
	TR	130,8
	US	196,0
	ZZ	191,8
0808 10 80	AR	92,1
	AU	195,4
	BR	74,2
	CL	91,9
	CN	78,4
	NZ	111,1
	US	100,8
	ZA	83,4
	ZZ	103,4
0808 20 50	AR	76,1
	CN	93,6
	TR	128,9
	ZA	75,1
	ZZ	93,4
0809 30	TR	136,6
	US	150,7
	ZZ	143,7
0809 40 05	IL	132,0
	TR	85,4
	XS	62,1
	ZZ	93,2

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 903/2008/EK RENDELETE

(2008. szeptember 17.)

a bizonyos sertéshústermékek export-visszatérítésére vonatkozó különleges feltételekről

(kodifikált változat)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet) és különösen a rendelet 170. és 192. cikkére, annak 4. cikkével összefüggésben,

tekintettel a visszatérítésben vagy egyéb támogatásban részesülő mezőgazdasági termékek kivitele során végzett ellenőrzésről szóló, 1990. február 12-i 386/90/EGK tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 6. cikkére,

mivel:

- (1) A bizonyos sertéshústermékek export-visszatérítésére vonatkozó különleges feltételekről szóló, 1997. november 25-i 2331/97/EK bizottsági rendeletet ⁽³⁾ több alkalommal ⁽⁴⁾ jelentősen módosították. Az áttekinthetőség és érthetőség érdekében ezt a rendeletet kodifikálni kell.
- (2) A mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1999. április 15-i 800/1999/EK bizottsági rendelet ⁽⁵⁾ 21. cikke előírja, hogy amennyiben a kiviteli nyilatkozat elfogadásának napján a termékek nem megbízható, kifogástalan kereskedelmi minőségűek, visszatérítés nem kerül odaítélésre.
- (3) Az említett követelmények mindazonáltal elégtelennek bizonyultak annak biztosításához, hogy egyes, az 1234/2007/EK rendelet 1. cikke (1) bekezdésének q) pontjában felsorolt termékek utáni visszatérítések kifizetésekor egységes feltételek érvényesüljenek.
- (4) Következésképpen az átlagminőségű termékekre vonatkozó és a gyengébb minőségű termékek utáni visszatérítések kifizetésének visszautasítását lehetővé tevő kiegészítő feltételeket kell közösségi szinten megállapítani.
- (5) Az 1601 00 99 és az 1602 49 19 KN-kód alá tartozó és a baromfihúst nem tartalmazó termékek esetében rendelkezni kell egy kiegészítő minőségi kategóriáról, amelyre nézve magas szintű minőségi feltételeket kell megállapítani abból a célból, hogy az ilyen termékek után nyújtott visszatérítés korlátozható legyen abban az esetben, ha a

kiviteli engedély iránti kérelmekben megjelölt mennyiségek túllépik, vagy várhatóan túl fogják lépni a hagyományos mennyiségeket.

- (6) Az e rendeletnek való megfelelés biztosítására elengedhetetlenül fontos ellenőrzéseket bevezetni. Az említett ellenőrzéseket a visszatérítésben vagy egyéb támogatásban részesülő mezőgazdasági termékek kivitele során végzett ellenőrzésről szóló 386/90/EGK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2090/2002/EK bizottsági rendeletnek ⁽⁶⁾ megfelelően kell lefolytatni, és azoknak különösen ki kell terjedniük az érzékszervi vizsgálatra, valamint a fizikai és kémiai elemzésre. A visszatérítési kérelmekhez ennek megfelelően csatolni kell egy írásos nyilatkozatot arról, hogy a szóban forgó termékek eleget tesznek az ebben a rendeletben megállapított követelményeknek.

- (7) A fizikai és kémiai ellenőrzések szabványosításának biztosítása érdekében rendelkezni kell bizonyos, világosan meghatározott elemzésekről.

- (8) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

- (1) Az export-visszatérítések – az egyéb közösségi rendelkezések és különösen a 800/1999/EK rendelet sérelme nélkül – csak az e rendelet I. mellékletében felsorolt termékek után nyújthatók abban az esetben, ha:

- a) azok megfelelnek az I. mellékletben megállapított feltételeknek;

és

- b) a kiviteli nyilatkozat 44. rovatában szerepel a következő szöveg: „a 903/2008/EK rendeletnek megfelelő áru”.

- (2) E rendelet alkalmazásában az emberi fogyasztásra gyártott, és a felhasznált nyersanyagok, a kielégítő higiéniai feltételek mellett történő előkészítésük, valamint csomagolásuk következtében erre alkalmas termékeket a 800/1999/EK rendelet 21. cikkének értelmében megbízható és jól értékesíthető termékeknek kell tekinteni.

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.⁽²⁾ HL L 42., 1990.2.16., 6. o.⁽³⁾ HL L 323., 1997.11.26., 19. o.⁽⁴⁾ Lásd a III. mellékletet.⁽⁵⁾ HL L 102., 1999.4.17., 11. o.⁽⁶⁾ HL L 322., 2002.11.27., 4. o.

2. cikk

Amikor a 2090/2002/EK rendelet 5. cikkében említett ellenőrzéseket végzik, az ebben a rendeletben érintett termékekre irányuló ellenőrzések a következőkből állnak:

a) egy érzékszervi vizsgálat;

és

b) az e rendelet II. mellékletében megállapított módszereket alkalmazó fizikai és kémiai elemzések.

3. cikk

A 2331/97/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat a IV. mellékletben szereplő megfelelési táblázatnak megfelelően e rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó minden tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. szeptember 17-én.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

Bizonyos sertéshústermékek utáni export-visszatérítések megadásának különleges feltételei

KN-kód	Árumegnevezés	Termékkód	Feltételek
1601 00	Kolbász és hasonló termék húsból, vágási melléktermékből, belsőségből és vérből; ezeken a termékeken alapuló élelmiszerek		
	– Más:		
1601 00 91	-- Kolbász, száraz vagy kenhető, főzés nélkül		
	--- Baromfihús- vagy belsőségtartalom nélkül	1601 00 91 9120	a) tömeg szerinti fehérjetartalom: legalább a nettó tömeg 16 %-a b) hozzáadott víz nélkül c) állati fehérje kivételével a fehérjék alkalmazása tilos
	--- Más:	1601 00 91 9190	a) tömeg szerinti fehérjetartalom: legalább a nettó tömeg 12 %-a b) hozzáadott víz nélkül c) állati fehérje kivételével a fehérjék alkalmazása tilos
1601 00 99	-- Másféle:		
	--- Olyan tárolóedényekben, amelyek tartósítófolyadékot is tartalmaznak, baromfihús- és belsőségtartalom nélkül	1601 00 99 9110	a) tömeg szerinti állati fehérjetartalom: legalább a nettó tömeg 10 %-a b) kollagén/fehérje arány: legfeljebb 0,30 c) tömeg szerinti hozzáadott víztartalom: legfeljebb a nettó tömeg 25 %-a
	--- Olyan tárolóedényekben, amelyek tartósítófolyadékot is tartalmaznak	1601 00 99 9190	a) tömeg szerinti állati fehérjetartalom: legalább a nettó tömeg 8 %-a b) kollagén/fehérje arány: legfeljebb 0,45 c) tömeg szerinti hozzáadott víztartalom: legfeljebb a nettó tömeg 33 %-a
	--- Másféle, baromfihús- és belsőségtartalom nélkül	1601 00 99 9110	a) tömeg szerinti állati fehérjetartalom: legalább a nettó tömeg 10 %-a b) kollagén/fehérje arány: legfeljebb 0,30 c) tömeg szerinti hozzáadott víztartalom: legfeljebb a nettó tömeg 10 %-a
	--- Más:	1601 00 99 9190	a) tömeg szerinti állati fehérjetartalom: legalább a nettó tömeg 8 %-a b) kollagén/fehérje arány: legfeljebb 0,45 c) tömeg szerinti hozzáadott víztartalom: legfeljebb a nettó tömeg 23 %-a
ex 1602	Más elkészített és konzervált hús, vágási melléktermék, belsőség vagy vér:		
	– Sertéshúsból:		
ex 1602 41	-- Sonka és részei:		

KN-kód	Árumegevezés	Termékkód	Feltételek
ex 1602 41 10	--- Sonka és részei: ---- főtt, legalább 80 tömegszázalék hús- és zsírtartalommal: ----- 1 kg-os vagy azt meghaladó nettó tömegű kiszerelésben ----- 1 kg-nál kisebb nettó tömegű kiszerelésben	1602 41 10 9110 1602 41 10 9130	A hús víz/fehérje aránya legfeljebb 4,3 A hús víz/fehérje aránya legfeljebb 4,3
ex 1602 42	-- A hús víz/fehérje aránya legfeljebb 4,3		
ex 1602 42 10	--- Házi sertésből: ---- főtt, legalább 80 tömegszázalék hús- és zsírtartalommal: ----- 1 kg-os vagy azt meghaladó nettó tömegű kiszerelésben ----- 1 kg-nál kisebb nettó tömegű kiszerelésben	1602 42 10 9110 1602 42 10 9130	A hús víz/fehérje aránya legfeljebb 4,5 1 kg-nál kisebb nettó tömegű kiszerelésben
ex 1602 49	-- Másféle, beleértve a keverékeket is: --- Házi sertésből: ---- legalább 80 tömegszázalék, bármely fajtájú hús- vagy belsőségtartalommal, beleértve bármely fajta vagy eredetű zsírt is:		
ex 1602 49 19	----- Másféle: ----- Főtt, legalább 80 tömegszázalék hús- és zsírtartalommal: ----- Baromfihúst vagy belsőséget nem tartalmazó: ----- Világosan felismerhető húsdarabokból álló terméket tartalmazó, amely húsdarabokról méretük miatt nem megállapítható, hogy combból, lapoc-kából, karajból, tarjából vagy nyakhúsból származnak-e, látható apró zsírdarabokkal és kis mennyiségű kocsonyás melléktermékkel együtt	1602 49 19 9130	A hús víz/fehérje aránya legfeljebb 4,5

II. MELLÉKLET

Elemzési módszerek ⁽¹⁾**1. A fehérjetartalom meghatározása**

A fehérjetartalom megállapítása a nitrogéntartalom 6,25-ös szorzótényezővel történő megszorzásával történik. A nitrogéntartalmat az ISO 937-1978-as módszer szerint kell meghatározni.

2. A víztartalom meghatározása a 1601 és 1602 KN-kód alá tartozó termékeknél

A víztartalmat az ISO 1442-1973-as módszer szerint kell meghatározni.

3. A hozzáadott víztartalom kiszámítása

A hozzáadott víztartalmat a következő képlet adja: $a - 4b$, ahol:

„a” = víztartalom,

„b” = fehérjetartalom.

4. A kollagéntartalom meghatározása

A kollagéntartalom megállapítása a hidroxiprolin-tartalom 8-as szorzótényezővel történő megszorzásával történik. A hidroxiprolin-tartalmat az ISO 3496/1978-as módszer szerint kell meghatározni.

⁽¹⁾ Az e mellékletben említett elemzési módszerek – bármely, az ilyen módszereket érintő későbbi módosítás sérelme nélkül – az e rendelet hatálybalépésének napján érvényes módszerek. Ezeket az ISO titkárság teszi közzé; Svájc, Genf, 1, rue de Varembe.

III. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és egymást követő módosításainak listája

A Bizottság 2331/97/EK rendelete	(HL L 323., 1997.11.26., 19. o.)
A Bizottság 739/98/EK rendelete	(HL L 102., 1998.4.2., 22. o.)
A Bizottság 2882/2000/EK rendelete	(HL L 333., 2000.12.29., 72. o.)
A Bizottság 507/2002/EK rendelete	(HL L 79., 2002.3.22., 12. o.)

IV. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2331/97/EK rendelet	Ez a rendelet
1. és 2. cikk	1. és 2. cikk
3. cikk	—
—	3. cikk
4. cikk	4. cikk
I. és II. melléklet	I. és II. melléklet
—	III. melléklet
—	IV. melléklet

A BIZOTTSÁG 904/2008/EK RENDELETE

(2008. szeptember 17.)

a Szerződés I. mellékletében nem szereplő áruk kiviteli szabályainak végrehajtásához szükséges analitikai módszerek és más technikai jellegű rendelkezések megállapításáról

(kodifikált változat)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

2. cikk

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 9. cikkére,

mivel:

- (1) A Szerződés II. mellékletében nem szereplő áruk formájában exportált egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó export-visszatérítés nyújtásának általános szabályairól, valamint az e visszatérítések összege megállapításának szempontjairól szóló 3035/80/EGK tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges analitikai módszerek és más technikai jellegű rendelkezések megállapításáról szóló, 1987. december 22-i 4056/87/EGK bizottsági rendeletet ⁽²⁾ jelentősen módosították ⁽³⁾. Az áttekinthetőség és érthetőség érdekében ezt a rendeletet kodifikálni kell.
- (2) A mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazandó kereskedelmi szabályokról szóló, 1993. december 6-i 3448/93/EK tanácsi rendelettel ⁽⁴⁾ szabályozott áruk Közösségből való exportálása egységes bánásmódjának biztosításához fontos az analitikai módszerek és más technikai jellegű rendelkezések meghatározása.
- (3) Az ebben a rendeletben előírt rendelkezések összhangban vannak a Vámkódekbizottság vám- és statisztikai nomenklatúrával foglalkozó részlegének véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Ez a rendelet szabályozza a Szerződés I. mellékletében nem szereplő áruk kivitele tekintetében a 3448/93/EK rendelet végrehajtásához szükséges analitikai módszereket, vagy analitikai módszer hiányában az elvégzendő analitikai műveletek jellegét, vagy az alkalmazandó módszer elvét.

⁽¹⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o.⁽²⁾ HL L 379., 1987.12.31., 29. o.⁽³⁾ Lásd az I. mellékletet.⁽⁴⁾ HL L 318., 1993.12.20., 18. o.

Az 1043/2005/EK bizottsági rendelet ⁽⁵⁾ IV. melléklete megjegyzéseinek megfelelően és az említett melléklet végrehajtása céljából a 3. oszlopban „Az árucikkek analíziséből nyert adatok” cím alatt meghatározott adatok az e cikkben említett módszerek, eljárások és képletek alkalmazásával kaphatók meg.

1. Cukrok

A cukrok egyedi meghatározására nagyhatékonyságú folyadékkromatográfiát (HPLC) kell alkalmazni.

A. Az 1043/2005/EK rendelet IV. mellékletének 3. oszlopában említett szacharóztartalmat a következő képlet alapján kell kiszámolni:

$$a) S + (2F) \times 0,95,$$

ha a szőlőcukor-tartalom nem kisebb a gyümölcscukor-tartalomnál;

vagy

$$b) S + (G + F) \times 0,95,$$

ha a szőlőcukor-tartalom kisebb a gyümölcscukor-tartalomnál.

A képletben alkalmazott jelölések a következők:

S = a HPLC segítségével meghatározott szacharóztartalom;

F = a HPLC segítségével meghatározott gyümölcscukor-tartalom;

G = a HPLC segítségével meghatározott szőlőcukor-tartalom.

Ha laktóz-hidrolizátum jelenléte bizonyított és/vagy laktóz- és galaktózmennyiségeket mutattak ki, a (HPLC segítségével meghatározott) galaktóztartalommal meg egyező szőlőcukor-tartalmat le kell vonni a szőlőcukor-tartalomból (G), bármilyen más számítás elvégzése előtt.

B. Az 1043/2005/EK rendelet IV. mellékletének 3. oszlopában említett szőlőcukor-tartalmat a következő képlet alapján kell kiszámolni:

$$a) G - F,$$

ha a szőlőcukor-tartalom nagyobb a gyümölcscukor-tartalomnál;

⁽⁵⁾ HL L 172., 2005.7.5., 24. o.

b) 0 (nulla),

ha a szőlőcukor-tartalom nem nagyobb a gyümölcs-cukor-tartalomnál.

Ha laktóz-hidrolizátum jelenléte bizonyított és/vagy laktóz- és galaktózmennyiségeket mutattak ki, a (HPLC segítségével meghatározott) galaktóztartalommal meg-
egyező szőlőcukor-tartalmat le kell vonni a szőlőcukor-
tartalomból (G) bármilyen más számítás elvégzése előtt.

2. Keményítő (vagy dextrin)

(a dextrint keményítőben kell kifejezni)

A. A 3505 10 10, 3505 10 90, 3505 20 10–3505 20 90 és 3809 10 10–3809 10 90 KN-kód kivételével valamennyi KN-kódnál az 1043/2005/EK rendelet IV. mellékletének 3. oszlopában említett keményítő- (vagy dextrin-) tartalmat a következő képlet alapján kell kiszámítani:

$$(Z - G) \times 0,9.$$

A képletben alkalmazott jelölések a következők:

Z = a 4154/87/EGK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ I. mellékletének módszerével meghatározott szőlőcukor-tartalom;

G = a HPLC segítségével meghatározott szőlőcukor-tartalom.

B. A 3505 10 10, 3505 10 90, 3505 20 10–3505 20 90 és 3809 10 10–3809 10 90 KN-kódnál a keményítő- (vagy dextrin-) tartalmat a 4154/87/EGK rendelet II. mellékletében előírt módszerrel kell meghatározni.

3. Tejsírtartalom

A tejsírtartalom meghatározásához petroléterrel történő oldószeres kivonáson alapuló módszert kell alkalmazni, amelyet sósavval történő hidrolízis előz meg, és a zsírsavak metil-észtereinek gázkromatográfiája követ. Ha a tejsírok

jelenlétét kimutatták, százalékos részarányukat a metil-butirát százalékos koncentrációját 25-tel szorozva, a szorzatot az áruk teljes zsírtartalmának tömegszázalékával szorozva és 100-zal osztva kell kiszámítani.

3. cikk

Az 1043/2005/EK rendelet III. mellékletének végrehajtása során a mannitol- és a D-glucitol- (szorbitol-) tartalmat a HPLC-módszerrel kell meghatározni.

4. cikk

(1) Vizsgálati jelentést kell megfogalmazni.

(2) A vizsgálati jelentés tartalmazza a következő adatokat:

- a minta azonosításához szükséges összes információ,
- az alkalmazott közösségi módszer és pontos hivatkozás az azt megállapító jogszabályra vagy, szükséges esetén, részletes hivatkozás a módszerre, részletezve az elvégzendő analitikai műveletek jellegét vagy az alkalmazandó módszer elvét, a rendeletben meghatározottak szerint,
- bármilyen tényező, amely alkalmas az eredmény befolyásolására,
- az analízis eredményei, olyan formában, ahogy azt az alkalmazott módszer előírja, és az analízist kérő vám- vagy köz-
igazgatási szervezeti egységek igényeinek megfelelően.

5. cikk

A 4056/87/EGK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

6. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

⁽¹⁾ HL L 392., 1987.12.31., 19. o.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. szeptember 17-én.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és annak módosítása

A Bizottság 4056/87/EGK rendelete	(HL L 379., 1987.12.31., 29. o)
A Bizottság 202/98/EK rendelete	(HL L 21., 1998.1.28., 5. o)

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

4056/87/EGK rendelet	Ez a rendelet
1–4. cikk	1–4. cikk
—	5. cikk
5. cikk	6. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet

A BIZOTTSÁG 905/2008/EK RENDELETE**(2008. szeptember 17.)****a legkevésbé fejlett országokból származó, finomításra szánt nyers nádcukorra vonatkozó
behozatali engedélyek kibocsátásáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a tarifális preferenciák általános rendszerének alkalmazásáról szóló, 2005. június 27-i 980/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,

tekintettel a cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 2006. február 20-i 318/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,

tekintettel a legkevésbé fejlett országokból származó, finomításra szánt nyers nádcukor vámkontingenseinek megnyitására és kezelésére vonatkozó részletes szabályoknak, valamint a legkevésbé fejlett országokból származó, az 1701 vámtarifaszám alá tartozó termékek behozatalára alkalmazandó részletes szabályoknak a 2006/2007-es, a 2007/2008-as és a 2008/2009-es gazdasági évre történő megállapításáról szóló, 2006. július 17-i 1100/2006/EK bizottsági rendeletre ⁽³⁾ és különösen annak 7. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1100/2006/EK rendelet 3. cikkének (1) bekezdése a 980/2005/EK rendelet 12. cikkének (5) bekezdése értelmében nullaszázalékos vámtételű, fehércukor-egyenértékben kifejezett vámkontingensek megnyitásáról rendelkezik az 1701 11 10 KN-kód alá tartozó termékeknek a legkevésbé fejlett országokból való behozatalához.
- (2) Az illetékes hatóságokhoz a 2008. szeptember 8-tól 12-ig tartó héten behozatali engedély iránti kérelmek

érkeztek az 1100/2006/EK rendelet 5. cikkének megfelelően. Az említett rendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerinti összesítés kimutatta, hogy a teljes mennyiség, amelyet a 2007/2008-as gazdasági évre e kérelmekben igényeltek, egyenlő a 09.4361-es kontingens határértéként ugyanezen gazdasági évre előírt 178 030,75 tonnával.

- (3) Ennélfogva a Bizottságnak tájékoztatnia kell a tagállamokat, hogy a szóban forgó határérték elérése miatt több engedélykérelem már nem fogadható el,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2008. szeptember 8-tól 12-ig az 1100/2006/EK rendelet 5. cikkének megfelelően benyújtott, behozatali engedély iránti kérelmeket az igényelt mennyiség 100 %-áig teljesítik.

2. cikk

Az igényelt teljes mennyiség elérte az 1100/2006/EK rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében a 09.4361-es kontingens határértékeként előírt 178 030,75 tonnát. A behozatali engedély iránt 2008. szeptember 12. után benyújtott kérelmek nem fogadhatók el.

3. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. szeptember 17-én.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 169., 2005.6.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 58., 2006.2.28., 1. o.

⁽³⁾ HL L 196., 2006.7.18., 3. o.

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2008. szeptember 15.)

az Olasz Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 285. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazására történő felhatalmazásáról

(2008/737/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 395. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Olasz Köztársaság nem használta ki a tagállamok forgalmi adókra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a közös hozzáadottértékadó-rendszer szerkezete és alkalmazási eljárásai – szóló, 1967. április 11-i 67/228/EGK második tanácsi irányelv ⁽²⁾ 14. cikkének rendelkezései által nyújtott lehetőséget, amely értelmében egy adóalany-mentesítési szabályozást csak az olyan adóalanyok vonatkozásában lehetett bevezetni, akiknek az éves árbevétele nem haladta meg az 5 000 EUR-t.
- (2) A Bizottság Főtitkársága által 2007. november 15-én nyilvántartásba vett levélben Olaszország felhatalmazást kért a 2006/112/EK irányelv 285. cikkétől eltérő intézkedésre annak érdekében, hogy adómentességet adjon azoknak az adóalanyoknak, akiknek az éves árbevétele a 30 000 EUR-t nem haladja meg. Ez az intézkedés felmenti azokat az adóalanyokat a 2006/112/EK irányelv XI. címének 2–6. fejezetében említett hozzáadottértékadó-kötelezettségek (héta) egy része vagy összessége alól,

míg eközben az intézkedés szabadon választható jellege megengedi a vállalkozások számára, hogy az általános héaszabályokat válasszák.

- (3) A 2006/112/EK irányelv 395. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság 2008. május 6-án kelt levelében tájékoztatta a többi tagállamot Olaszország kérelméről. A Bizottság 2008. május 8-án kelt levelében értesítette Olaszországot arról, hogy birtokában van a kérelem elbírálásához szükséges valamennyi információnak.
- (4) A 2006/112/EK irányelv XII. címe alapján a tagállamok már alkalmazhatnak különös szabályozást a kisvállalkozások tekintetében. Ez az intézkedés csak annyiban tér el a 2006/112/EK irányelv 285. cikkétől, hogy az e szabályozás szerinti éves árbevételi küszöb magasabb az Olaszország számára jelenleg engedélyezetttnél.
- (5) Az Olaszország által kért küszöb jelentősen csökkentheti a legkisebb vállalkozások héakötelezettségeit. Ez összhangban van az egyes egyéb tagállamok vonatkozásában alkalmazandó küszöbökkel.
- (6) A kisvállalkozások terheinek csökkentését segítő intézkedésként a Bizottság elkötelezett egy közös éves árbevételi küszöb megállapítása mellett, amely alatt az adóalanyok mentesíthetők a héa alól. 2004-ben a Bizottság javaslatot tett arra, hogy engedélyezzék a tagállamok számára az éves árbevételi küszöb emelését a kisvállalkozások héa alóli mentesítése érdekében. Az olasz kérelem összhangban van a Bizottság javaslatával.

⁽¹⁾ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

⁽²⁾ HL 71., 1967.4.14., 1303/67. o. A 77/388/EGK irányelvvel (HL L 145., 1977.6.13., 1. o.) hatályon kívül helyezett irányelv.

- (7) Olaszország arra is lehetőséget szeretne kapni, hogy reálértékének megőrzése érdekében felemelhesse az adómentesség határát, és így egy olyan rendelkezést alkalmazhasson erre az intézkedésre, amely hasonló a 2006/112/EK irányelv 286. cikkében foglaltakhoz.
- (8) Figyelembe véve az éves adózási időszakot, és annak érdekében, hogy az adóalanyok az egyszerűsítési intézkedésből mihamarabb részesülhessenek, Olaszország számára engedélyezni kell, hogy a szabadon választható szabályozást 2008. január 1-jétől hozzáférhetővé tegye.
- (9) Az eltérés nem lesz hatással az Európai Közösségeknek a hozzáadottérték-adóból származó saját forrásaira.
- (10) Az Olasz Köztársaság által biztosított információk alapján az intézkedés az alkalmazás első évében a végső felhasználás során beszedett adóbevétel teljes összegét közel 0,15 %-kal csökkenti, amely 0,25 %-ra emelkedik a következő két évben,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv 285. cikkétől eltérve az Olasz Köztársaság felhatalmazást kap arra, hogy – a 2008. január 1. és

2010. december 10. közötti adózási időszakok vonatkozásában – mentesítse a hía alól azokat az adóalanyokat, akiknek az éves árbevétele a 30 000 EUR-t nem haladja meg. Ez a szabályozás szabadon választható az adóalanyok számára.

2. cikk

Az Olasz Köztársaság az adómentesség reálértékének megőrzése érdekében felemelheti az adómentesség felső határát.

3. cikk

Ez a határozat hatályát veszti azon közösségi szabályok hatálybalépésének napján, amelyek meghatározzák azt a közös éves árbevételi küszöböt, amely alatt az adóalanyok mentesülhetnek a hía alól, de legkésőbb 2010. december 31-én.

4. cikk

E határozat címzettje az Olasz Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2008. szeptember 15-én.

a Tanács részéről

az elnök

B. KOUCHNER

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2008. június 4.)

a halászati és akvakultúratermékek feldolgozása és forgalmazása érdekében Franciaország által végrehajtani tervezett állami támogatási programról (Fonds d'Intervention Stratégique des Industries Agro-Alimentaires)

(az értesítés a C(2008) 2257. számú dokumentummal történt)

(Csak a francia nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2008/738/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

miután az említett cikknek megfelelően felkérte az érdekelt feleket észrevételeik megtételére ⁽¹⁾,

mivel:

(3) A hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló bizottsági határozatot kihirdették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽³⁾. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket arra, hogy a kérdéses intézkedésekkel kapcsolatban egy hónapon belül tegyék meg észrevételeiket.

(4) Franciaország 2008. február 18-i levelében tájékoztató formájában ismertette észrevételeit. Az érdekelt felek részéről semmilyen egyéb észrevétel nem érkezett a Bizottsághoz.

1. ELJÁRÁS

(1) 2007. április 24-én Franciaország értesítette a Bizottságot arról a szándékáról, hogy a halászati és akvakultúratermékek feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó ágazat vállalkozásainak címzett támogatási programot kíván bevezetni. Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 4. cikkében előírt előzetes vizsgálat keretében a Bizottság 2007. június 7-én kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmet intézett Franciaországhoz annak érdekében, hogy pontos információkat szerezzen a támogatás kedvezményezettjeiről és a támogatási program jogalapjáról. A francia hatóságok 2007. július 11-én adtak választ. 2007. szeptember 11-én a Bizottság újabb kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmet intézett a francia hatóságokhoz, amelyre Franciaország 2007. október 26-án válaszolt.

(2) A Bizottság a rendelkezésére álló információk ismeretében úgy ítélte meg, hogy a bejelentett támogatási program kétségeket vet fel a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően. 2008. január 16-án tájékoztatta Franciaországot a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében és a 659/1999/EK rendelet 6. cikkében előírt hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatáról.

2. LEÍRÁS

(5) Az értesítésben foglalt információk szerint a szóban forgó támogatási program kizárólag állami alapokból kívánja támogatni a halászati és akvakultúratermékek feldolgozása és forgalmazása területén tevékenykedő vállalkozásokat.

(6) A rendszer célja, hogy a kis- és középvállalkozásoktól eltérő vállalkozásokat támogasson annak érdekében, hogy ezek ugyanolyan támogatásokhoz jussanak, mint amilyenekből a kis- és középvállalkozások (kkv-k) részesülhetnek az Európai Halászati Alapról szóló, 2006. július 27-i 1198/2006/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ értelmében.

(7) A támogatásokat a Fonds d'Intervention Stratégique des Industries Agro-Alimentaires (FISIAA, agrár-élelmiszeripari stratégiai intervenciók alap) finanszírozná. Ez a francia hatóságok által létrehozott alap a Mezőgazdasági és Halászati Minisztérium által igazgatott állami költségvetési előirányzat részét képezi. A FISIAA által nyújtott támogatásokból a Szerződés I. mellékletében szereplő halászati és akvakultúratermékek feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó valamennyi vállalkozás részesülhet. Következésképpen mezőgazdasági vállalkozásokról, valamint halászati és akvakultúra-ágazati vállalkozásokról egyaránt lehet szó. A tervek szerint 2007-ben a

⁽¹⁾ HL C 61., 2008.3.6., 8. o.

⁽²⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

⁽³⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet.

⁽⁴⁾ HL L 223., 2006.8.15., 1. o.

támogatásokat kizárólag a 750-nél több munkavállalót foglalkoztató vagy a 200 millió eurót meghaladó árbevétellel rendelkező vállalkozások számára tartják fenn. A Franciaország által nyújtott felvilágosítás alapján valószínűnek tűnik, hogy ez a prioritás a 2007 után nyújtott támogatások esetében is fennmarad. Ezt a feltételezést a 2007 decemberében kiírt projektfelhívás szövege is megerősíti (lásd a (9) preambulumbekendést).

- (8) Az értesítéshez egy 2007. március 2-án kiírt, a FISIAA célkitűzéseinek megfelelő projektek kiválasztását célzó projektfelhívás tartozik. A francia hatóságok szerint ez a projektfelhívás csak a mezőgazdasági ágazatban tevékenykedő vállalatokra vonatkozik, és a dokumentáció csak példálózó jelleggel ismerteti azokat a feltételeket, amelyek mellett a támogatásokat a halászati és akvakultúraágazatban tevékenykedő vállalkozásoknak odaítélik.
- (9) 2007. december 17-én új projektfelhívást írtak ki a 2008. évre kiválasztható projektekre. Ez a projektfelhívás nem tesz kifejezett említést a halászati és akvakultúratermékek feldolgozása és forgalmazása területén tevékenykedő vállalkozásokról, azonban utal a Szerződés I. mellékletében szereplő valamennyi termékre (beleértve tehát a halászati és akvakultúratermékeket is). A felhívás említést tesz az Európai Halászati Alap (EHA) általi támogatásra való jogosultság új szabályairól is.
- (10) A Bizottság erről a francia Mezőgazdasági és Halászati Minisztérium honlapján kihirdetett új projektfelhívásról⁽⁵⁾ csak a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat meghozatala után értesült. Erről az új projektfelhívásról a francia hatóságok 2008. február 18-i levele nem tesz említést. A hatóságok csak annak észrevételezésére szorítkoznak, hogy „a jóváhagyásban tapasztalható késedelem eleve megakadályozta a feldolgozó vállalkozásokat abban, hogy részt vegyenek a FISIAA [2007. március 2-án kiírt, de csak 2007. április 24-én bejelentett] 2007. évi projektfelhívásában”.
- (11) A francia hatóságok szerint a FISIAA-t jelenleg támogatási kerete, azaz a mezőgazdasági ágazatban tevékenykedő vállalatokra alkalmazandó, N 553/2003. szám alatt nyilvántartásba vett, és a 2004. július 28-i bizottsági határozattal⁽⁶⁾ jóváhagyott támogatási program határozza meg. Az e határozat tárgyát képező támogatási programnak tehát az a célja, hogy ezt a támogatási keretet kiterjessze a halászati és akvakultúraágazatban tevékenykedő vállalkozásokra.
- (12) A FISIAA 2007-re feltüntetett költségvetése a kedvezményezett ágazatok összességére (egyrészt a mezőgazdaságra, másrészt pedig a halászatra és az akvakultúrára) 13 millió euro. Amennyiben ez az említett két ágazatban tevékenykedő valamennyi vállalkozás előtt nyitva áll, a francia hatóságok szerint ebben a szakaszban nem jelezhető előre, hogy ennek az összegnek ténylegesen

mekkora része kerülne a halászati és akvakultúraágazat vállalkozásaihoz.

- (13) Mivel olyan kiadásokról van szó, amelyeket a támogatás fedezhet, a projektfelhívás pontosan meghatározza, hogy a FISIAA célja az esetlegesen anyagi és nem anyagi beruházásokat magában foglaló, és „erősen strukturáló jellegű” és/vagy „megerősített kereskedelmi irányultságú” és/vagy „innovatív jellegű” vállalkozási projektek támogatása. Potenciálisan támogathatók mindazok a beruházások, amelyek hozzájárulnak a tárolási, a csomagolási, a feldolgozási és/vagy a forgalmazási eljárások kivitelezéséhez. Ezek a beruházások magukban foglalhatnak új berendezések beszerzésével vagy a projekthez kapcsolódó ingatlanok megszerzésével és kulcsrakész átadásával kapcsolatos kiadásokat vagy a projektre szánt személyzeti kiadásokat vagy pedig a szabadalmakhoz, műszaki tervezéshez, tanácsadáshoz hasonló nem anyagi szolgáltatásokat. A FISIAA támogatási intenzitása az anyagi beruházások esetében nem haladja meg a támogatható kiadások 15 %-át, a nem anyagi beruházások esetében pedig a 10 000 eurót.

3. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKAI

- (14) E támogatási programnak az a célja, hogy a kis- és középvállalkozásoktól eltérő vállalkozásokat támogasson annak érdekében, hogy ezeket a vállalkozásokat – kizárólag nemzeti alapokból – ugyanolyan támogatásokhoz juttassa, mint amilyenekből a kkv-k részesülhetnek az 1198/2006/EK rendelet értelmében. A támogatásokat a FISIAA finanszírozná.
- (15) E támogatási programnak a halászati és akvakultúraágazat számára nyújtott állami támogatások vizsgálatahoz kiadott iránymutatás⁽⁷⁾ (a továbbiakban: „iránymutatás”) szerinti vizsgálata az 1198/2006/EK rendeletben megállapított kritériumokra hivatkozik. Ráadásul a halászati és akvakultúratermékek feldolgozása és forgalmazása területén az EHA-ból támogatható intézkedések csak a kkv-kra irányulnak, míg a jelenlegi támogatási program kifejezetten a kkv-tól eltérő vállalkozásokat célozza.
- (16) Következésképpen a Bizottság úgy ítélte meg, hogy kétségek merülnek fel ezeknek a támogatásoknak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

4. FRANCIAORSZÁG ÉS AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

- (17) Franciaország két érvet hoz fel a FISIAA által a halászati és akvakultúratermékek feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó vállalkozásoknak nyújtott támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségének alátámasztására.

⁽⁵⁾ <http://agriculture.gouv.fr/sections/presse/communiqués/2eme-appel-projets-pour>

⁽⁶⁾ HL C 214., 2005.9.1., 4. o.

⁽⁷⁾ HL C 84., 2008.4.3., 10. o.

- (18) Franciaország egyfelől megerősíti a 2007. október 26-i válaszában megfogalmazott észrevételt, vagyis azt, hogy miközben a halászati vagy a mezőgazdasági ágazat feldolgozó vállalkozásainak tevékenysége gyakran ugyanolyan jellegű, a Bizottság nem állapította meg, hogy az agrár-élelmiszeripari ágazaton belüli nagyvállalatoknak nyújtott támogatások versenytorzító kockázatokat foglalnak magukban, és lehetővé tette a tagállamok számára, hogy ezeknek állami támogatásokat nyújtsanak.
- (19) Franciaország másfelől azt kéri, hogy a Bizottság ismeresse, hogy véleménye szerint 2007-ben és 2008-ban miért lehetséges a nagyvállalatok számára a Halászati Orientációs Pénzügyi Eszköz (HOPE) jogcímén támogatásokat nyújtani, miközben kizárólag nemzeti alapokból ugyanilyen jellegű támogatások nem nyújthatók.

5. ÉRTÉKELÉS

- (20) A Bizottság először is észrevételezi, hogy a FISIAA 2007. évi projektfelhívását 2007. március 2-án írták ki, 2007. május 2-i válaszadási határidővel, a francia hatóságok azonban csak 2007. április 24-én értesítették a Bizottságot arról a szándékukról, hogy ezt a projektfelhívást ki kívánják írni a halászati és akvakultúraágazat vállalkozásai számára. Vagyis a projektfelhívást még azelőtt kiírták, hogy a Bizottságnak tudomása lett volna a halászati és akvakultúratermékek feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó vállalkozásokat előnyben részesítő támogatási programról, ráadásul ez azt megelőzően történt, hogy a Bizottság véleményt nyilváníthatott volna egy ilyen program közös piaccal való összeegyeztethetőségéről. A Bizottság ezért kérdezte meg Franciaországtól először azt, hogy az értesítéséhez csatolt dokumentum (vagyis a 2007. március 2-i projektfelhívás szövege) kizárólag a mezőgazdasági ágazat vállalkozásainak szól-e, amire Franciaország 2007. július 11-i levelében igennel válaszolt („Az első projektfelhívás a mezőgazdasági ágazat vállalkozásaira korlátozódott [...] A FISIAA projektfelhívása következképpen csak a jelen támogatási programnak a jóváhagyása esetén fogja megemlíteni a halászati és akvakultúraágazat feldolgozó és forgalmazó vállalkozásait”). Ellenkező esetben ugyanis a támogatási programot a 659/1999/EK rendelet 1. cikkének f) pontja értelmében jogellenes (nem bejelentett) támogatássá minősítették volna át.
- (21) Hasonló probléma merül fel a 2007. december 17-én kiírt új projektfelhívással kapcsolatban, amelyről a Bizottság csak a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását követően szerzett tudomást (lásd a (9) preambulumbekendést). Ez az új projektfelhívás pontosan átveszi a 2007. évi projektfelhívásban foglaltakat, és következésképpen nem említi kifejezetten a halászati és akvakultúraágazat feldolgozó és forgalmazó vállalkozásait, de – hasonlóan az előző projektfelhíváshoz – hivatkozik egyrészt a Szerződés (halászati és akvakultúratermékeket tartalmazó) I. mellékletére, másrészt az 1198/2006/EK rendeletre.
- (22) A Bizottság felhívja a figyelmet arra, hogy egy állami támogatási program jóváhagyása nem automatikus, és egy tagállam előzetesen – a támogatási program vizsgálatának lezárultáig – nem ítélteti meg a Bizottság határozatát. Ezen okok miatt a Bizottság nem fogadhatja el azt az állítást, miszerint „a [szóban forgó támogatási program] jóváhagyásában tapasztalható késedelem eleve megakadályozta a halászati ágazat feldolgozó vállalkozásait abban, hogy részt vegyenek a FISIAA 2007. évi projektfelhívásában”. Azt sem fogadhatja el, hogy anélkül írtak ki második projektfelhívást, hogy határozottan kizárták volna annak lehetőségét, hogy a halászati ágazatban tevékenykedő vállalkozások 2008-ban részesüljenek a FISIAA támogatásaiból, vagy legalább jelezték volna, hogy ez a lehetőség a Bizottság előzetes jóváhagyásának függvénye.
- (23) A Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint „a közös piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzíja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.”
- (24) A nemzeti költségvetésből finanszírozott támogatásokból álló, szóban forgó támogatások (lásd a (7) preambulumbekendést) valóban az állam által nyújtott támogatásnak minősülnek.
- (25) Mivel e támogatások odaítéléséről azt követően döntenek, hogy a Mezőgazdasági és Halászati Minisztérium szervezeti egységei kiválasztják a projektfelhívás keretében benyújtott projekteket, a támogatás az államnak tulajdonítható.
- (26) A bejelentett intézkedések érinthetik a tagállamok közötti kereskedelmet, és a verseny torzításával fenyegetnek, amennyiben a feldolgozott halászati termékek nemzeti termelését a többi tagállam termelésének rovására előnyben részesítik.
- (27) Következésképpen az e határozat tárgyát képező támogatások a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősülnek.
- (28) Tekintettel arra, hogy a halászati és akvakultúraágazatnak nyújtott támogatásokról van szó, ezeket a támogatásokat az iránymutatás fényében kell elemezni. Az iránymutatás 5.3. pontja ugyanis úgy rendelkezik, hogy az iránymutatást 2008. április 1-jétől kell alkalmazni „az addig bejelentett, illetve az említett időponttól kezdődően alkalmazni kívánt állami támogatásokra”. A francia hatóságok jelezték, hogy a Bizottság jóváhagyására vártak ahhoz, hogy a halászati és akvakultúraágazat vállalkozásait ebbe a támogatási programba bevonják, ezért a Bizottság megítélése szerint a program alkalmazására nem került sor, és következésképpen indokolt azt az iránymutatás fényében elemezni.

- (29) Az iránymutatás 3.2. pontja az 1198/2006/EK rendeletben megállapított kritériumokra hivatkozik. Következésképpen a szóban forgó támogatási program közös piaccal való összeegyeztethetőségét az említett rendelet fényében kell megvizsgálni.
- (30) A Bizottság észrevételezi, hogy az 1198/2006/EK rendelet értelmében a feldolgozás és a forgalmazás területén az EHA-ból támogatható intézkedések csak a kkv-kra vonatkoznak. Következésképpen a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az e határozat tárgyát képező támogatási program, amely csak a kkv-któl eltérő vállalkozásokra irányul, nem felel meg az EHA támogatási kritériumainak.
- (31) A francia hatóságok nem vitatják ezt az elemzést, ugyanis szerintük „a 2. számú projektfelhívás csak a halászati termékek feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó ágazat nagyvállalataira, azaz a több mint 750 munkavállalót foglalkoztató, és 200 millió eurót meghaladó árbevétellel rendelkező vállalkozásokra irányulna, és ezek a vállalkozások – a mezőgazdasági termékek feldolgozásával foglalkozó vállalkozásokhoz hasonlóan – nem részesülnek az EHA-ból. [...] A francia hatóságok különösen tudatában vannak annak, hogy a 2004. évi halászati és akvakultúra-ágazati irányelvnek az Európai Halászati Alapról szóló 1198/2006/EK rendelet 104. cikkével együttesen történő értelmezése alapján a Bizottság arra a megállapításra jut, hogy a nagyvállalatok nem részesülhetnek állami támogatásokból.”
- (32) Ennélfogva Franciaország a szóban forgó támogatási programot azzal indokolja, hogy az állami támogatások odaítélése tekintetében a halászati és akvakultúraágazatban tevékenykedő vállalatok helyzetét harmonizálni kell a mezőgazdasági ágazatban tevékenykedő vállalkozások helyzetével, amelyek tekintetében egy hasonló támogatási programot 2004-ben már jóváhagytak. Mivel azonban a halászati és akvakultúraágazatra irányuló támogatási programról van szó, amely ágazatra külön iránymutatást fogadtak el, a Bizottság nem tudja elfogadni érvként, hogy létezik egy hasonló támogatási program, amelyet egy másik tevékenységi ágazat esetében már jóváhagytak. A Bizottság emlékeztet továbbá arra, hogy a mezőgazdasági ágazatban tevékenykedő vállalkozásokra alkalmazandó támogatási programot 2008. december 31-ig kivételes alapon tartják fenn, a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó, az agrár- és erdészeti ágazatban nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatások⁽⁸⁾ (196) bekezdésének megfelelően. Jelen esetben azonban a halászati és akvakultúraágazatra alkalmazandó új támogatási programról van szó. Ezt tehát az adott ágazatra alkalmazandó szabályok szerint kell elemezni, nem pedig egy másik tevékenységi ágazatban létező, és a halászati és akvakultúraágazatban alkalmazott állami támogatásokra vonatkozó szabályoktól eltérő

szabályok alapján jóváhagyott támogatási programmal párhuzamba állítva. Következésképpen ez az érv nem elfogadható.

- (33) Hasonlóképpen a HOPE keretében a nagyvállalatoknak 2007-ben és 2008-ban nyújtható támogatásokkal való párhuzamba állítás nem fogadható el egy szigorúan nemzeti, az említett vállalkozásokat előnyben részesítő új támogatási program bevezetésének indokolása gyanánt (lásd a (19) preambulumbekendést). A strukturális támogatási programokra és az azok keretében odaítélt támogatások igazgatására vonatkozó szabályok és az állami támogatásokra vonatkozó szabályok ugyanis függetlenek egymástól, kivéve ha ennek ellenkezőjéről kifejezetten rendelkeznek (mint például az iránymutatás esetében, amely az 1198/2006/EK rendeletben megállapított kritériumokra hivatkozik). Következésképpen az, hogy – kizárólag a költségvetés végrehajtásával járó korlátokra visszavezethető okok miatt – a HOPE 1999 és 2006 közötti programozási időszakának jogcímén még támogatások ítélték oda, nem befolyásolja a szóban forgó támogatási programra alkalmazandó szabályokat.

6. KÖVETKEZTETÉS

- (34) A 6. részben kifejtett elemzés alapján meg kell állapítani, hogy a FISIAA által a halászati és akvakultúraágazat vállalkozásainak nyújtott támogatásokat tartalmazó program, amelyet Franciaország 2007. április 24-én jelentett be, összeegyeztethetetlen a közös piaccal,

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ HATÁROZATOT:

1. cikk

A halászati és akvakultúratermékek feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó ágazat vállalkozásainak – a Fonds d'Intervention Stratégique des Industries Agro-Alimentaires (FISIA, agrár-élelmiszeripari stratégiai intervenciók alap) keretében történő – támogatását célzó, Franciaország által tervezett támogatási program összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Francia Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 4-én.

a Bizottság részéről

Joe BORG

a Bizottság tagja

⁽⁸⁾ HL C 319., 2006.12.27., 1. o.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2008. szeptember 11.)

az Állat-egészségügyi Világszervezet (OIE) állatbetegségekkel kapcsolatos információkra vonatkozó tevékenységeihez nyújtott közösségi pénzügyi hozzájárulásról

(2008/739/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az állat-egészségügyi kiadásokról szóló, 1990. június 26-i 90/424/EGK tanácsi határozatra⁽¹⁾ és különösen annak 20. cikkére,

mivel:

(1) A 90/424/EGK határozat értelmében a Közösség végezhet olyan műszaki és tudományos tevékenységeket, amelyek szükségesek a Közösség állat-egészségügyi jogalkotásához és az állat-egészségüggyel kapcsolatos oktatás vagy képzés fejlesztéséhez, illetve segítheti a tagállamokat vagy a nemzetközi szervezeteket ilyen tevékenységekben.

(2) Az állatbetegségek Közösségen belüli bejelentéséről szóló, 1982. december 21-i 82/894/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ az I. mellékletében felsorolt bármely betegség kitörése esetére bejelentési rendszert (a továbbiakban: az állatbetegségek Közösségen belüli bejelentési rendszere) hoz létre.

(3) Az Állat-egészségügyi Világszervezet (OIE) az állategészségügy nemzetközi szintű javításáért felelős kormányközi képviselői szervezet. A betegségekkel kapcsolatos információk terén az OIE egyedülálló tapasztalattal rendelkezik a globális állat-egészségügyi információk adatbázis (World Animal Health Information Database, WAHID) kifejlesztését illetően, amely az állatbetegségekkel kapcsolatos széles körű információkat szolgáltató interfész. A WAHID adatbázist valamennyi OIE tagállam használja, beleértve az Európai Unió tagállamait is.

(4) Az Európai Unió új állat-egészségügyi stratégiájáról (2007–2013) – melynek alapelve: „jobb megelőzni, mint gyógyítani” – szóló, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közlemény⁽³⁾ az állatokat fenyegető veszélyek megelőzését, a megfigyelést és a válságkezelési felkészültséget az új állat-egészségügyi stratégia egyik pilléréként nevezi meg. Az említett közlemény különösen azt emeli ki, hogy az állat-egészségügyi megfigyelési, felügyeleti és ellenőrzési tevékenységek és programok révén szerzett információk döntő fontosságú tudományos bizonyítékot jelentenek a közösségi intézmények és a kormányok számára ahhoz, hogy alátámasszák a megelőzési és védekezési intézkedésekről hozott döntéseket.

(5) A közlemény az állatbetegségek Közösségen belüli bejelentési rendszerének alkalmazását az új állat-egészségügyi stratégia egyik várt eredményeként nevezi meg. A közleményben megfogalmazott másik várt eredmény a meglévő közösségi állat-egészségügyi jogszabályok egyszerűsítése, törekedve a nemzetközi szabványokhoz való közelítésre, beleértve az OIE szabványokat is.

(6) A közösségi állat-egészségügyi jogszabályok fejlesztése érdekében ezért indokolt az OIE-vel való közös fellépések megtétele az állatbetegségek Közösségen belüli bejelentési rendszerének a WAHID-dal való összekapcsolása, a járványügyi információk összegyűjtése és különösen az adatkészletek, adatbázisok és adatcsere-jegyzőkönyvek kidolgozása céljából. Ezért indokolt közösségi pénzügyi hozzájárulást nyújtani az állatbetegségek bejelentési rendszerének az Állat-egészségügyi Világszervezet (OIE) általi fejlesztésének a 2008–2012-es időszakra vonatkozó támogatására. A hozzájárulás maximális összegét meg kell határozni.

(7) A Balkánra, a Kaukázusra és a mediterrán térségekre vonatkozó állat-egészségügyi információk összegyűjtése, elemzése és összegzése – különös tekintettel a határokon túlra is áttérjedő betegségekre – döntő fontosságú a Közösség számára a területét fenyegető állat-egészségügyi veszélyek megelőzése szempontjából. Ezekhez az információkhoz azonban nem lehet mindig könnyen hozzáférni.

⁽¹⁾ HL L 224., 1990.8.18., 19. o.

⁽²⁾ HL L 378., 1982.12.31., 58. o.

⁽³⁾ COM(2007) 539 végleges.

- (8) Az OIE kifejlesztett egy eszközt (OIE PVS eszköz), amely az állat-egészségügyi szolgálatok teljesítményének értékelésére szolgál. Az eszköz célja az OIE-tagországok állat-egészségügyi szolgálatainak támogatása mindenkori aktuális teljesítményük felmérésében, illetve annak megállapításában, hogy milyen hiányosságok és gyenge pontok tapasztalhatók az OIE nemzetközi szabványoknak való megfelelésükre vonatkozó információkat is létrehoz. Ezért a Közösségnek elemeznie kell az említett eszköz által létrehozott, a Balkánra, a Kaukázusra és a mediterrán térségekre vonatkozó tevékenységeket és információkat.
- (9) Ezért indokolt közösségi pénzügyi hozzájárulást nyújtani a Balkán, a Kaukázus és a mediterrán térségek állat-egészségügyi tevékenységeinek az OIE általi fejlesztéséhez és elemzéséhez. A hozzájárulás maximális összegét meg kell határozni.
- (10) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet⁽¹⁾ 168. cikke (1) bekezdésének c) pontja kimondja, hogy jogilag vagy ténylegesen monopóliummal rendelkező szervezetnek az odaítélésről hozott döntésben foglalt kellő indokok alapján ajánlatkérési felhívás nélkül is nyújtható hozzájárulás.
- (11) Az OIE az 1924. január 25-én aláírt nemzetközi megállapodás általi megalapítása óta e téren ténylegesen monopóliummal rendelkezik. Az OIE az állategészségügy nemzetközi szintű javításáért felelős kormányközi szervezet, amelyet a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) referenciaszervezetként ismer el. E határozat értelmében tehát a pénzügyi hozzájárulás odaítéléséhez nincs szükség ajánlattételi felhívásra.

- (12) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A 90/424/EK határozat 19. cikke szerint a Közösség a 2008–2012-es időszakra az állatbetegségek bejelentési rendszerének az Állat-egészségügyi Világszervezet (OIE) általi fejlesztésének támogatására pénzügyi hozzájárulást nyújt, melynek maximális összege 750 000 EUR.

2. cikk

A 90/424/EK határozat 19. cikke szerint a Közösség a 2008–2012-es időszakra a Balkán, a Kaukázus és a mediterrán térségek állat-egészségügyi tevékenységeinek az OIE általi elemzésének támogatására pénzügyi hozzájárulást nyújt, melynek maximális összege 250 000 EUR.

3. cikk

Az 1. és 2. cikkben elrendelt pénzügyi hozzájárulásokat az Európai Közösségek 2008. évi költségvetésének 17 04 02 01 költségvetési tételéből kell finanszírozni.

Kelt Brüsszelben, 2008. szeptember 11-én.

a Bizottság részéről

Androulla VASSILIOU

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 357., 2002.12.31., 1. o.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2008. szeptember 12.)****a spinetoramnak a 91/414/EGK tanácsi irányelv I. mellékletébe való lehetséges felvétele céljából
részletes vizsgálatra benyújtott dosszié hiánytalanságának elvi elismeréséről***(az értesítés a C(2008) 4965. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)****(2008/740/EK)**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tartalmazó növényvédő szer tekintetében a III. mellékletben előírt követelményeknek.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 6. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

(5) E határozat nem érinti a Bizottságnak azt a jogát, hogy a kérelmezőtől a dossziék egyes pontjainak tisztázása érdekében további adatokat vagy információkat kérjen.

(6) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

(1) A 91/414/EGK irányelv előírja a növényvédő szerekben való felhasználásra engedélyezett hatóanyagok közösségi jegyzékének összeállítását.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

(2) A spinetoram hatóanyag vonatkozásában a Dow Agro-Sciences 2007. október 17-én dossziét nyújtott be az Egyesült Királyság hatóságaihoz, amelyhez mellékelte a hatóanyagnak a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe való felvételére irányuló kérelmét.

1. cikk

A 91/414/EGK irányelv 6. cikke (4) bekezdésének sérelme nélkül, az e határozat mellékletében meghatározott hatóanyagra vonatkozó, a Bizottsághoz és a tagállamokhoz a hatóanyagnak az irányelv I. mellékletébe való felvétele céljából benyújtott dosszié elvben megfelel az irányelv II. mellékletében előírt adat- és információszolgáltatási követelményeknek.

(3) Az Egyesült Királyság hatóságai jelezték a Bizottságnak, hogy előzetes vizsgálat alapján a szóban forgó hatóanyagra vonatkozó dosszié vélhetően megfelel a 91/414/EGK irányelv II. mellékletében előírt adat- és információszolgáltatási követelményeknek. A benyújtott dosszié az érintett hatóanyagot tartalmazó egyik növényvédő szerre vonatkozóan is megfelel a 91/414/EGK irányelv III. mellékletében előírt adat- és információszolgáltatási követelményeknek. Ezt követően a kérelmező a 91/414/EGK irányelv 6. cikke (2) bekezdésének megfelelően továbbította a dossziét a Bizottság és a többi tagállam, valamint az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság számára.

A dosszié megfelel továbbá – egy, a hatóanyagot tartalmazó egyik növényvédő szer tekintetében és a javasolt felhasználást is figyelembe véve – az irányelv III. mellékletében előírt adat- és információszolgáltatási követelményeknek.

2. cikk

A referens tagállam végrehajtja az 1. cikkben említett dosszié részletes vizsgálatát, és a lehető leghamarabb, legkésőbb e határozatnak az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésétől számított egy éven belül az Európai Bizottság rendelkezésére bocsátja az említett vizsgálatra vonatkozó következtetéseit tartalmazó jelentését, melyhez csatolja az 1. cikkben említett hatóanyagnak a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe történő felvételére vagy felvétele megtagadására és a felvétel feltételeire vonatkozó javaslatát.

(4) E határozat közösségi szinten hivatalosan igazolja, hogy a dosszié elvben megfelel a 91/414/EGK irányelv II. mellékletében előírt adat- és információszolgáltatási követelményeknek, valamint legalább egy, az érintett hatóanyagot

⁽¹⁾ HL L 230., 1991.8.19., 1. o.

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2008. szeptember 12-én.

a Bizottság részéről
Androulla VASSILIOU
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

Az e határozat tárgyát képező hatóanyag

Közhasználatú név, CIPAC-azonosító szám	Kérelmező	A kérelmezés időpontja	Referens tagállam
Spinetoram CIPAC-szám: 802	Dow Agrosciences	2007. október 17.	Egyesült Királyság

IV

(Egyéb jogi aktusok)

EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉG

EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG

AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG HATÁROZATA

127/07/COL

(2007. április 18.)

a Norvég Kutatási Tanács által a Turborouter számítógépes szoftver fejlesztésével kapcsolatos kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott támogatásról (Norvégia)

AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG ⁽¹⁾,

TEKINTETTEL az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra ⁽²⁾ és különösen annak 61–63. cikkére és 26. jegyzőkönyvére,

TEKINTETTEL az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló megállapodásra ⁽³⁾ és különösen annak 24. cikkére,

TEKINTETTEL a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) és (3) bekezdésére, valamint a II. része 1., 4., 6. cikkére, 7. cikkének (3) bekezdésére, 10., 13., 14., 16. és 20. cikkére ⁽⁴⁾,

TEKINTETTEL az EGT-megállapodás 61. és 62. cikkének alkalmazására és értelmezésére vonatkozó hatósági iránymutatásokra ⁽⁵⁾, és különösen a kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott támogatásokra vonatkozó 14. fejezetre,

TEKINTETTEL a 3. jegyzőkönyv II. része 27. cikkében említett végrehajtási intézkedésekről szóló, 2004. július 14-i 195/04/COL hatósági határozatra ⁽⁶⁾,

TEKINTETTEL a Norvégiának többek között az ipari K+F program elnevezésű támogatási rendszerére vonatkozó megfelelő intézkedéseket javasló, 1994. december 1-jei 217/94/COL hatósági határozatra,

TEKINTETTEL a javasolt megfelelő intézkedések 1994. december 19-én kelt levélben Norvégia által történő elfogadására,

TEKINTETTEL a Norvég Kutatási Tanács által a Turborouter számítógépes szoftver fejlesztésével kapcsolatos kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott támogatásra vonatkozóan a hivatalos eljárás elindításáról szóló, 2006. március 8-i 60/06/COL hatósági határozatra ⁽⁷⁾,

MIUTÁN FELKÉRTÉK az érdekelt feleket, hogy az e határozatra vonatkozó észrevételeiket tegyék meg, és tekintettel az észrevételeikre,

mivel:

I. TÉNYEK

1. Eljárás

A Hatósághoz egy 2002. március 5-én kelt levélben (íratszám 02-1733-A) panasz érkezett, amely szerint a Norvég Kutatási Tanács (a továbbiakban: NKT) különböző, a Turborouter számítógépes program fejlesztéséhez kapcsolódó kutatási projektekhez nyújtott állami támogatást.

⁽¹⁾ A továbbiakban: a Hatóság.

⁽²⁾ A továbbiakban: EGT-megállapodás.

⁽³⁾ A továbbiakban: Felügyeleti és Bírósági Megállapodás.

⁽⁴⁾ A továbbiakban: 3. jegyzőkönyv.

⁽⁵⁾ Az EFTA Felügyeleti Hatóság által 1994. január 19-én elfogadott és közzétett, módosított, az EGT-megállapodás 61. és 62. cikkének, valamint a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve 1. cikkének alkalmazására és értelmezésére vonatkozó iránymutatások, az állami támogatások eljárásjogi és anyagi jogi szabályai (HL 1994., L 231., EGT-kiegészítés 32. szám, 1994.9.3.). A továbbiakban: iránymutatások.

⁽⁶⁾ HL L 139., 2006.5.25., 37. o. és EGT-kiegészítés 26. szám, 2006.5.25., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 258., 2006.10.26., 42. o.

A Hatóság a norvég hatóságoktól 2002. április 26-i levelében (iratszám 02-2605-D) adatokat kért be. A Kereskedelmi és Ipari Minisztérium 2002. június 3-án kelt levelében (iratszám 02-4177-A) válaszolt, amely tartalmazta az NKT észrevételeit az úgynevezett Turborouter projektről.

Többszöri levélváltást követően ⁽⁸⁾ 2006. március 8-i levelében (363353. számú esemény) a Hatóság tájékoztatta a norvég hatóságokat, hogy a Norvég Kutatási Tanács által a Turborouter számítógépes szoftver fejlesztésével kapcsolatos kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott támogatás vonatkozásában a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárás kezdeményezéséről határozott.

A norvég hatóságok 2006. április 7-én kelt levelükben nyújtották be a hivatalos vizsgálati eljárás elindításáról szóló hatósági határozatra vonatkozó észrevételeiket.

Az eljárás elindításáról szóló 60/06/COL hatósági határozatot közzétették az Európai Unió Hivatalos Lapjában és annak EGT-kiegészítésében ⁽⁹⁾. A Hatóság felhívta az érdekelt feleket, hogy tegyék meg az észrevételeiket.

A Hatóság egy érdekelt féltől vett át észrevételeket. A Hatóság 2006. december 1-jei levelében (400677. számú esemény) továbbította ezeket az észrevételeket a norvég hatóságoknak. A norvég hatóságok az Oktatási és Kutatási Minisztérium 2007. január 5-i levelét a Reform- és Közigazgatási Minisztérium 2007. január 8-án kelt levelében (405517. számú esemény) továbbítva benyújtották észrevételeiket.

2. Az NKT alapokból támogatott Turborouter számítógépes programmal kapcsolatos négy projekt

2.1. A projektek leírása

A következőkben a Hatóság az értékelt projektekről csak rövid leírást nyújt. Az egyenkénti részletes leírásokat lásd a 60/06/COL hatósági határozatban ⁽¹⁰⁾.

⁽⁸⁾ A Hatóság és a norvég hatóságok között történt többszöri levélváltásra vonatkozó részletesebb információkat lásd a hivatalos vizsgálati eljárás elindításáról szóló 60/06/COL hatósági határozatban, HL C 258., 2006.10.26., 42. o., valamint EGT-kiegészítés 53. szám, 2006.10.26., 15. o.

⁽⁹⁾ Lásd a 7. lábjegyzetet.

⁽¹⁰⁾ Lásd a 7. lábjegyzetet.

2.1.1. 40049. projekt – Stratégiai tevékenységek a tengeri szállításban és logisztikában (a Turborouter számítógépes szoftver első változata)

A Turborouter a hajóflotta menetrendjének optimális tervezését szolgáló eszköz ⁽¹¹⁾, azaz segít eldönteni, hogy a különböző rakományokat mely hajóra osszák. Egyesíti a tervezők tudását és tapasztalatát a számítógép számolási képességével. A Turborouter elektronikus tengerészeti térképeken alapszik, amelyeken fel lehet tüntetni a menetrendi információkat, valamint a hajókról, kikötőkről, rakományokról, stb. adatbázist foglal magában; a kikötők közötti távolságokat automatikusan kiszámítja; jelentéseket tartalmaz a hajók pozíciójáról és automatikusan frissíti az érkezés becsült időpontját; a hajóflotta menetrendjének tervezéséhez fejlett optimalizálási eljárásokat foglal magában, valamint a kézi tervezéshez menetrend megjelenítőt vagy menetrend számítási kulcsot.

A Turborouter kísérleti szoftver első verzióját a 40049. „Stratégiai tevékenységek a tengeri szállításban és logisztikában” projektnek „Az integrált szállítmányozási és logisztikai láncok tervezéséhez és működtetéséhez szükséges módszerek és elemzési eszközök” elnevezésű egyik alprojektjével kapcsolatos kutatás első évében fejlesztették ki.

2.1.2. A Turborouter számítógépes program továbbfejlesztése

A norvég hatóságok által szolgáltatott információk szerint az NKT a K+F támogatására több, a Turborouter szoftver csomag fejlesztésével kapcsolatos projektet is kiválasztott.

2.1.2.1. 138811. projekt – AlgOpt

E projekt célja ⁽¹²⁾ valamely hajóflotta optimális kihasználtságának kiszámítása érdekében gyakorlati algoritmus teszteteket fejleszteni és végezni, amikor adottak olyan kötelezettségek, melyek szerint több vevő számára kell rakományokat berakodni, olyan előírások, melyek meghatározzák, mikor kell a rakományokat a rendeltetési kikötőben berakodni és kirakodni, illetve a lehetőség arra vonatkozóan, hogy az egyes utakon közös rakományban, korlátozott mennyiségben ömlesztett árut szállítsanak, valamint olyan korlátozások, amelyek miatt nem minden érintett hajó alkalmas valamennyi vevő vagy kikötő kiszolgálására. Az algoritmusokat olyan szoftverkoncepcióba kell integrálni, ami a felhasználóknak teljes körű ellenőrzést kínál, valamint azt a lehetőséget, hogy az algoritmusok által tett javaslatokat felülríják.

A norvég hatóságok által benyújtott információk szerint az AlgOpt projekt csak előtanulmány volt a felhasználói követelmények meghatározására, valamint egy vizsgálat annak megvalósíthatóságáról, hogy a Turboroutert a szerződéses partner, a Beltship Management AS. társaság képes lesz-e használni.

⁽¹¹⁾ A következő információk a „TurboRouter Vessel schedule optimizing software” („TurboRouter hajó menetrend optimalizáló szoftver”) című brosúrából származnak, amely a Marintek weboldalán rendelkezésre áll: <http://www.marintek.no>

⁽¹²⁾ Az információk a Marintek weboldaláról származnak: <http://www.marintek.no>

2.1.2.2. 144265. projekt – Hajónapló II

A Hajónapló projekt elsősorban a tengeri szállításra vonatkozott. Ez a projekt⁽¹³⁾ a szándékok szerint egy korábbi Hajónapló elnevezésű projekt eredményeit (amelyikhez nem tartozott hozzá a Turborouter használata) használta fel az áruk háztól házig történő szállításának követelményeire összpontosítva, olyan esetekben, amelyek fő eleme a tengeri szállítás. Az egyik fő tevékenység a Szállítási Lánc Irányítási Rendszer (TCMS) és a Turborouter integrációjával foglalkozott, amely során meg kellett volna határozni az interfészt, és bizonyítani kellett volna a Turborouter és a TCMS bemutató közötti információcserét. Ez a projekt nem valósította meg a célkitűzését, elsősorban azért, mert a TCMS-t és a Turboroutert nem lehetett megfelelően integrálni.

2.1.2.3. 144214. projekt – Szállítási menetrendek optimalizálási eljárásainak könyvtára

A „Szállítási menetrendek optimalizálási eljárásainak könyvtára” elnevezésű kísérleti fejlesztési projekt célja a nagyon összetett szállítási műveletek számára magas fokú optimalizálási és menetrend-tervezési algoritmusok fejlesztése. A norvég hatóságok kifejezték, hogy az algoritmusok könyvtára nagyon kereskedelem- és vállalat-specifikus, így társasági tulajdonban kell lennie, és nem lehet a szabványos Turborouter „eszköztár” része.

2.2. A négy támogatás és az ipari K+F programok norvég támogatási rendszere közötti kapcsolat leírása

A norvég hatóságok által szolgáltatott információk szerint a négy támogatás, amelyre ez a határozat vonatkozik, az „ipari K+F programok” (*brukerstyrte forskningsprogrammer*) elnevezésű támogatási rendszer keretein belül jutott támogatáshoz.

Az NKT által igazgatott „ipari K+F programok” (*brukerstyrte forskningsprogrammer*) elnevezésű támogatási rendszert az EGT-megállapodás hatálya lépése előtt hozták létre.

1994 decemberében a Hatóság határozatot fogadott el az EGT-megállapodás hatálya lépése előtt Norvégiában létező kutatást és fejlesztést szolgáló több támogatási rendszerről, többek között az ipari K+F program (*brukerstyrte forskningsprogrammer*, 93-183. számú ügy) elnevezésű támogatási rendszerről. Ebben a határozatban a Hatóság megfelelő intézkedéseket javasolt a programnak az EGT-megállapodás állami támogatási szabályaival történő összhangba hozása érdekében⁽¹⁴⁾. Nevezetesen a Hatóság olyan részletes rendelkezések bevezetését javasolta Norvégiának, amelyek biztosítanák, hogy a támogatások odaítélése az állami támogatásokról szóló iránymutatások 14. fejezetében meghatározott elveknek megfelelően történjen.

Norvégia az 1994. december 19-én kelt levelében elfogadta a Hatóság által javasolt megfelelő intézkedéseket. A megfelelő

intézkedések elfogadása azt vonja maga után, hogy az ipari K+F program alapján odaítélt támogatásokat a Hatóság 1994-ben elfogadott K+F iránymutatásainak rendelkezéseivel összhangban ítélik oda.

A támogatást az NKT ítélte oda ezeknek a projekteknek az ipari K+F program elnevezésű kutatási és fejlesztési rendszer keretein belül.

3. A 60/06/COL határozatban a Hatóság által kifejezett kétségek

2006. március 8-án a Hatóság a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve II. része 1. cikkének (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárás elindításáról határozott, az NKT által a Turborouter számítógépes szoftver fejlesztésével kapcsolatos kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott támogatás vonatkozásában (60/06/COL határozat). Az eljárás elindításáról szóló határozatában a Hatóság ismertette a panaszt, az NKT alapokból támogatott Turborouter számítógépes programmal kapcsolatos négy projektet, valamint a négy odaítélt támogatás és a norvég ipari K+F program támogatási rendszer közötti kapcsolatot.

A Hatóság részletesen értékelte az érintett négy projekt értékeléséhez alkalmazandó jogi keretet⁽¹⁵⁾. A Hatóság 217/94/COL határozatában ajánlott megfelelő intézkedések elfogadását követően bármely, az ipari K+F program alapján odaítélt támogatást az 1994-es K+F iránymutatásokkal összhangban kellett odaítélni. Ezért értelemszerűen bármely, az ipari K+F program elnevezésű rendszer alapján odaítélt támogatás, amely nem felel meg az 1994-es K+F iránymutatásoknak, a rendszer alkalmazási területén kívül esik. Ennek megfelelően új egyedi támogatást képez, és mint olyat, egyedileg be kell jelenteni a Hatóságnak, valamint a támogatás odaítélésének időpontjában alkalmazandó K+F iránymutatások alapján értékelni is kell.

A hivatalos vizsgálat elindításának okát illetően a Hatóság több szempontból is kétségeit fejezte ki arra vonatkozóan, hogy az érintett négy K+F projekt az ipari K+F program elnevezésű támogatási rendszer keretein belül jutott-e támogatáshoz.

A Hatóságnak kétségei voltak afelől, hogy ezek a projektek nem haladták-e meg az alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés szakaszát, illetve nem képeztek-e kereskedelmi terméket. A szóban forgó esetben a kereskedelemben nem felhasználható kísérleti projekt és a kereskedelmi végtermék között a határvonal nagyon kuszának tűnt, mert ezt a szoftvert újonnan hozzá kell igazítani az egyes végső felhasználókhoz konkrétan hozzárendelt minden egyes új alkalmazáshoz. A Hatóság megkérdőjelezte, milyen mértékben vonatkozik az alkalmazott kutatás fogalom meghatározása a Turborouter számítógépes program azon továbbfejlesztett változatára, amit a végső felhasználók konkrét igényeiket kiszolgáló alkalmazások fejlesztésére használnak fel.

⁽¹³⁾ Az információk a Marintek honlapjáról származnak: <http://www.marintek.no>

⁽¹⁴⁾ Az EFTA Felügyeleti Hatóság 1994.12.1-i 217/94/COL határozata. A határozat a következő rendszerekre vonatkozik: az SND által odaítélt ipari K+F szerződések (93-147. ügy) és állami K+F szerződések (93-182. ügy), valamint az NKT által odaítélt ipari K+F projektek (93-181. ügy) és ipari K+F programok (93-183. ügy).

⁽¹⁵⁾ Lásd a 60/06/COL határozat II.1. szakaszát, 11. o. kk.

Az eljárás azon szakaszában rendelkezésre álló információk alapján a Hatóság nem volt abban a helyzetben, hogy megállapítsa, ezeket a projekteket helyesen sorolták-e be kísérleti fejlesztési tevékenységekként, vagy ellenkezőleg, már túl közel kerültek a piachoz ahhoz, hogy állami támogatásban részesülhessenek.

Ezen felül a Hatóságnak kétségei voltak a projektek finanszírozásával kapcsolatban is, mégpedig a projektek kedvezményezettjei természetben történő saját hozzájárulásainak tényleges kifizetéseit illetően.

A panaszos által ismertetett érvelést követően a Hatóságnak kétségei támadtak arra vonatkozóan, vajon mesterségesen növelték-e a kedvezményezett vállalkozások a működési költségeik fedezése érdekében a projektek teljes költségét illetve megfeleltek-e a projektek valós kutatási költségei az NKT által odaítélt összegeknek.

A Hatóságnak úgy tűnt, hogy a Marintek, vagyis az a kutatóintézet, amelyik az első Turborouter számítógépes programot kifejlesztette, rendelkezik a szükséges know-how-val és technológiai szakértelemmel a projekt megvalósításához. Ezért az tűnt az ésszerűnek, hogy azt feltételezzük, a munka nagy részét saját alkalmazottai végezték el. Ez elvileg arra utalna, hogy a résztvevő vállalkozások alkalmazottainak közreműködése valószínűleg a felhasználói igények meghatározásával és/vagy – bizonyos mértékig – a teszteléssel lehetett kapcsolatos. A kutatási projekt teljes költsége annyival alacsonyabb és a támogatásintenzitás annyival magasabb lehet, amilyen mértékben a résztvevő vállalkozások természetbeni hozzájárulása esetleg nem felelt meg a kutatási költségeknek.

Ezen okoknál fogva a Hatóságnak kétségei voltak arra nézve, hogy a fent említett projektek az alkalmazandó K+F iránymutatásoknak megfelelően részesültek támogatásban, valamint felmerült, hogy a kedvezményezettek esetleg az ipari K+F programok rendszerével kapcsolatosan elfogadott megfelelő intézkedéseket sértve használták fel a támogatást.

4. Harmadik felek észrevételei

2006. november 24-én a Hatóság egy érdekelt féltől észrevételeket vett át, amelyek inkább általános jellegűek voltak, mintsem közvetlenül a Hatóság által a Turborouter számítógépes szoftver fejlesztésével kapcsolatos kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott támogatásra vonatkozóan a hivatalos eljárás elindításáról szóló 60/06/COL határozatban kifejtett kétségekre vonatkoztak volna. Ez a fél azt állította, hogy a Norvég Kutatási Tanács jelentős pénzeszközöket adott az OPTIMAR elnevezésű új projektnek⁽¹⁶⁾. Ezt a projektet 2005-2009 között teljes egészében a Norvég Kutatási Tanács támogatja. Ideális esetben ezt a projektet a Trondheimi Norvég Tudományos és Műszaki Egyetem (a továbbiakban: NTNU) Operatív Kutatási Kara vezeti. E projekt végső célja a Turboroutert kereskedelmi projektté továbbfejlesztteni, ami már folyamatban van.

Ez a fél hozzátette: „Trondheimben Marielle Christiansen professzor (az OPTIMAR projekt vezetője) úgy véli, hogy a vállalatoknak kifejezett nehézségekkel jár részt venni e programban és hasznosítani az eredményeit – pedig az állítások szerint ez egy állami kutatási program, amelynek célja valamennyi norvég vállalat számára az alapok bővítése –, mivel már szorosan együttműködnek a SINTEF-fel és a MARINTEK-kel, valamint ígéretet tettek arra, hogy a kutatási eredményeket megosztják ezekkel a kereskedelmi szervezetekkel (a SINTEF és a MARINTEK is Trondheimben található intézmény, és több oknál fogva szoros kapcsolataik vannak az NTNU műszaki egyetemmel).”

E fél véleménye szerint „valóban a Turborouter a közös elem ebben a kérdésben, mivel minden alkalmazott, aki az NTNU-nál/Operatív Kutatási Karnál/Marintek-nél/SINTEF-nél dolgozik, a TURBOROUTER-t látja a közös céljának”.

Ez a fél azt állítja, hogy a TURBOROUTER fejlesztésén dolgozó társaságok az NTNU-n keresztül jelenleg még több állami támogatásban részesülnek, ipari alapkutatásra szánt pénzeszközök formájában.

Az utolsó észrevétel szerint a Turboroutert nem használja azon társaságok egyike sem, amelyek a fejlesztéséhez finanszírozásban részesültek, ami e felet annak a következtetésnek a levonására készítette, hogy a kutatási projekt során kapott finanszírozás pusztán a napi működésük támogatását szolgálta.

5. A norvég hatóságok észrevételei

5.1. *Észrevételek a Hatóság hivatalos vizsgálati eljárás elindításáról szóló határozatával kapcsolatban*

5.1.1. *A Reform- és Közigazgatási Minisztérium észrevételei*

2006. április 7-én kelt levelében a Reform- és Közigazgatási Minisztérium utalt a norvég hatóságokkal történt hivatalos levélváltás ismertetésére a 60/06/COL hatósági határozatban. A norvég hatóságok továbbá hivatkoztak a Hatóság és a norvég hatóságok között 2002 októberében és 2004 szeptemberében történt találkozókra, valamint hozzátették, hogy a Hatóság és a norvég hatóságok 2003. május 22-én is tartottak találkozót Brüsszelben.

A norvég hatóságok rámutattak arra, hogy a 60/06/COL hatósági határozat nem írta le, *hogyan* torzította a versenyt az EGT-ben vagy harmadik országok piacán a Turborouter program fejlesztésére nyújtott támogatás. Véleményük szerint ezt a kérdést tisztázni kell, mert a Turborouter K+F program nem hozta meg a várt eredményt. Bár a norvég hatóságok elismerték, hogy a projektből származó immateriális know-how-t terjesztették más K+F projektek felé, de nem tartották egyértelműnek, hogy ez érintette volna a versenyt a belső piacon vagy harmadik országok piacán.

⁽¹⁶⁾ Lásd <http://www.iot.ntnu.no/optimar/>

A norvég hatóságok vitatták a panaszos egyes állításaiban szereplő, a Hatóság határozatában megismételt tényeket, különösen a 60/06/COL határozat 3. oldalának harmadik szakaszában található állításokat, valamint a panaszos alátámasztásul szolgáló idézeteit.

A norvég hatóságok először is megkérdezték, hogyan volt képes a panaszos a projekteket a piachoz túl közelinek besorolni. Rákérdeztek továbbá, hogyan állíthatta a panaszos, hogy a kutatási és fejlesztési eredményeket nem terjesztették, annak ellenére, hogy a program tulajdonjogát a Marintek kapta meg. Végül megkérdezték, mi alapján állíthatta a panaszos, hogy a résztvevő társaságok saját hozzájárulásai a valóságban kisebbek voltak, mint azt az igénylőlapon bejelentették. Az NKT szerint a panaszos kérelmét az igénylőlapokba és a K+F szerződésekbe történő betekintésre szakmai titoktartás okán visszautasították. Ilyen háttér mellett a norvég hatóságok úgy vélték, hogy a panaszos állításai általában véve nem tűntek megalapozottnak. A norvég hatóságok hozzátették: „A panaszos állításai, miszerint az érintett társaságok saját hozzájárulásai kisebbek voltak, mint amint azokat az igénylőlapon bejelentették, arra is utal, hogy ezeket a cégeket állami támogatással való visszaéléssel vádolják. Ez a Turborouter projekteken részt vevő társaságok jogbiztonságával kapcsolatos kérdéseket is felvet. A panaszos ezen állításait ezért egyértelműen alá kell támasztani.”

5.1.2. A Norvég Kutatási Tanács észrevételei

A Reform- és Közigazgatási Minisztérium fent említett leveléhez csatolt levélben a Norvég Kutatási Tanács (a továbbiakban: NKT) észrevételeket tett a Hatóság 60/06/COL határozatával kapcsolatban. Az NKT rámutatott, hogy a kért valamennyi rendelkezésre álló információt és pontosítást, beleértve a Turborouter fejlesztésével kapcsolatos, NKT finanszírozással támogatott négy projekt összes projektdokumentációjának másolatait továbbította a Hatóság számára. Az NKT szerint a találkozók és levélváltások során – beleértve a hatóságok 2003. június 20-i leveléig – az egyetlen tárgyalta kérdés a projekteknél a K+F támogatásáról szóló iránymutatások szerint történő helyes besorolása volt.

A projektek leírásával kapcsolatban az NKT azt állította, hogy a Hatóság 60/06/COL határozatában megadott táblázatok, amelyek a projektek finanszírozását ismertetik, nem felelnek meg teljes mértékben a szövegben megadott adatoknak. Az NKT által a projekteknél nyújtott finanszírozás két részből állt. Az NKT-tól származó pénzeszközök egyik része valójában a Norvég Hajótulajdonosok Szövetségétől, magánalapokból származott, míg a másik része állami alapokból. Az alábbi táblázat, amely megegyezik a 2003. április 11-i levélben a Hatóságnak benyújtott táblázattal, ismerteti a helyzetet. A 138811. AlgOpt projekt vonatkozásában a 60/06/COL határozatban szereplő táblázat a projekt induláskori adatait adja meg. A végrehajtás során a projekt további 100 000 NOK finanszírozást kapott, amelyből 25 000 NOK-t az NKT nyújtott.

1. táblázat

Az NKT által támogatott projektek, amelyek a Turborouter fejlesztésével kapcsolatosak

	40049. p.		144265. p.		138811. p.		144214. p.	
	Stratégiai tevékenységek a tengeri szállításban és logisztikában		II. hajónapló		AlgOpt		Szállítási menetrendek optimalizálási eljárásainak könyvtára	
	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%
Saját pénzeszközök	4 500	43	800	13	625	61	1 950	28
Egyéb magánpénzeszközök	0	0	3 250	52	75	7	2 750	39
Egyéb állami pénzeszközök	0	0	0	0	0	0	0	0
NKT MARITIM program MARITIM	6 000	57	2 150	35	325	32	2 300	33
Ebből NHSz	1 380	13	750	12	120	12	805	12
Ebből állami	4 620	44	1 400	23	205	20	1 495	21
Összes pénzeszköz	10 500	100	6 200	100	1 025	100	7 000	100
Személyzet és közvetett	8 700	83	800	13	545	53	4 100	59
K+F beszerzése	600	6	2 150	35	380	37	2 900	41

	40049. p.		144265. p.		138811. p.		144214. p.	
	Stratégiai tevékenységek a tengeri szállításban és logisztikában		II. hajónapló		AlgOpt		Szállítási menetrendek optimalizálási eljárásainak könyvtára	
	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%
Felszerelések	450	4	100	2	0	0	0	0
Egyéb működési költség	750	7	3 150	51	100	10	0	0
Összes költség	10 500	100	6 200	100	1 025	100	7 000	100
Szerződéses partner	Marintek		UECC		Beltship Management AS		Beltship Management AS	
Résztvevők	NTNU		Marintek		Marintek		Marintek	
			R.S. Platou Shipbrokers				Iver Ships AS	
			Iver Ships AS				Shipnet AS	
			LogIT AS				Laycon Solutions AS	
			Lorentsen & Stemoco AS					
			Astrup Fearnleys AS					
			DFDS Tollpost Globe					
			Shipnet AS					
			Wallenius Wilhelmsen					
			SINTEF Tele og data					
Projekt időtartama	1996. jan.–1998. dec.		2001. jan.–2002. dec		2000. jan.–2000. okt.		2001. jan.–2002. dec.	

A 60/06/COL hatósági határozatban szereplő azon észrevételt illetően, miszerint nem tűnt úgy, hogy az NKT ellenőrizte volna, hogyan történik a kedvezményezettek saját hozzájárulásainak szétosztása a különböző tevékenységek között, valamint hogy azokat ténylegesen kifizették-e, az NKT úgy vélte, hogy a Hatósággal történt korábbi levélváltás során leírta, hogyan ellenőrzi a támogatható költségeket, mielőtt a szerződéses partnernek kifizetné a támogatást, valamint hogyan fizeti ki a különböző hozzájárulásokat ⁽¹⁷⁾.

A 138811. AlgOpt, 144265. II. hajónapló és a 144214. Szállítási menetrendek optimalizálási eljárásainak könyvtára elnevezésű projektek tekintetében az NKT újból megállapította, hogy mind a három projektet kísérleti fejlesztésként sorolták be, miután a projektek alkalmazásait az NKT projekt értékelésre vonatkozó eljárásainak és iránymutatásainak megfelelő alapos értékelésnek vetették alá. Ezeket az eljárásokat és iránymutatá-

sokat azért léptették életbe, hogy biztosítsák, hogy az ipari K+F programok elnevezésű támogatási rendszer alapján odaítélt támogatások megfeleljenek az állami támogatásokról szóló iránymutatások 14. fejezetében meghatározott elveknek.

Az NKT kifejtette, hogy az NKT tevékenységeinek vonatkozásában létezik egy belső minőségbiztosítási rendszer. E rendszer neve DOKSY. A DOKSY az NKT által követett iránymutatások, eljárások és gyakorlatok széles körű dokumentálását foglalja magában. Az egyik ilyen dokumentum a kiválasztott projektek esetében alkalmazott támogatásintenzitás meghatározásáról szóló iránymutatás. E DOKSY-5-6-1-4-IE számú, „Støtteandel etter EØS-bestemmelse” (támogatásintenzitások az EGT-szabályok szerint) elnevezésű belső dokumentum megfelel a Hatóság K+F iránymutatásainak. A dokumentum a Hatóság K+F iránymutatásaiban szereplő különböző K+F szakaszok fogalom meghatározásainak megfelelően alkalmazza a fogalom meghatározásokat és a megfelelő támogatásintenzitásokat. Az NKT-tól támogatásban részesülő valamennyi projekt értékelése és besorolása a DOKSY iránymutatásokon alapszik.

⁽¹⁷⁾ Mégpedig a 2005. január 31-én kelt levelük 4. oldalán.

1999. óta a DOKSY 5-6-1-4-IE-n túlmenően valamennyi projektet a „Provis” számítógép-alapú rendszer felhasználásával is értékeli. A Provis az 5-6-1-2-EE számú „*Prosjektvurdering i Provis*” Doksy ismerteti. A Provisban az egyes projekteket tizenegy különböző szempont szerint értékelik. A Provisban a kutatási kategóriák besorolásával kapcsolatos legfontosabb szempontok a 3. számú „*Kutatási tartalom*” és a 9. számú „*Hozzáadott érték*” szempont. Az egyes szempontok esetében több kritériumot vagy jellegzetességet alkalmaznak annak jellemzése érdekében, hogy a projekt milyen mértékben felel meg a szempontoknak.

Az 5-6-1-2-IE számú Doksy 3. számú szempontja értékelésének leírásakor az iránymutatás kiemeli, hogy „*A kutatási tartalom jelzi a projekt milyen mértékben hoz létre új tudást*”. Ez a kritérium közvetlenül összefügg az ipari kutatásnak a K+F iránymutatásokban szereplő leírásával, ahol az előírás az, hogy a tevékenység „*célja az új tudás megszerzése*” kell legyen.

Az 5-6-1-2-EE számú Doksy 9. számú szempontjának értékelésére vonatkozó iránymutatásban a leírás szerint: „*A hozzáadott érték jelzi, hogy a Kutatási Tanácstól származó támogatás milyen mértékben indít el olyan erőfeszítéseket, tevékenységeket, eredményeket és hatásokat, amelyek a támogatás odaítélése nélkül nem valósultak volna meg*.” Ez a kritérium a K+F iránymutatások 14.7. pontjával, a K+F támogatás ösztönző hatásával kapcsolatos.

Ezen az alapon az NKT azzal érvelt, hogy mivel a projektek értékelését az NKT projekt értékelésre vonatkozó eljárásainak és iránymutatásainak megfelelő alapoossággal végezték el, nem lehet kérdéses, hogy a projekteket helyesen sorolták be. A panaszt követően, és miután a Hatóság megindította előzetes vizsgálatát, az NKT újból megvizsgálta ezeket a projekteket, megismételve mindazonáltal eredeti álláspontját.

„A 2003. május 22-i, brüsszeli találkozó során a projektek közül kettő, a 40049. számú és a 144214. számú projekt kapcsán tárgyalások folytak egyes tevékenységek besorolásáról. 2003. június 20-i levelünkben, amely válasz volt erre a találkozóra, szót emeltünk amellett, hogy az NKT fő álláspontja szerint a 40049. számú projekt valamennyi tevékenysége besorolható legalább ipari kutatásként, valamint a 144214. számú projekt valamennyi tevékenysége besorolható legalább kísérleti fejlesztésként. Ugyanakkor bebizonyítottuk a Hatóságnak, hogy a projektekhez nyújtott támogatások teljes összege a K+F iránymutatások 14.5.2. fejezetének (5) bekezdésében meghatározott súlyozott átlag megengedhető határértékén belül volt. Ez az eset áll fenn még akkor is, ha a 144214. számú projekt esetében a vitatott tevékenységek nem kapnak támogatást. Hasonló vizsgálatot és számításokat lehet a 138811. számú és a 144265. számú projektek esetében is végezni. Ebben az összefüggésben arra is utalnánk, hogy a három projekt (138811., 144214. és 144265.) közül valamennyi cégek és állami kutatási szervezetek (ebben az esetben a Marintek) közötti tényleges együttműködés

is magában foglalt. A K+F iránymutatások 14.5.3. fejezete (5) bekezdésének b) pontja szerint ezek a kísérleti fejlesztésként besorolt tevékenységek 35 %-os támogatásintenzitással támogatathatóak. A Hatóság a projektek finanszírozásával és a támogatásintenzitásokkal kapcsolatban is kifejezte kétségeit. A csekély eltérés a 138811. AlgOpt projekttel kapcsolatos adatokban, amelyek a 60/06/COL határozat 17. oldalán található 1. és 2. táblázatban szerepelnek, a fenti 1.3. szakasz a) pontjában került tisztázásra. A pontos adatok, amelyek a Norvég Hajótulajdonosok Szövetségének a hozzájárulását is tartalmazzák, az e levél azon szakaszában található táblázatban vannak megadva.”

A 144265. II. hajónapló projekt esetében, a Hatóság azon megjegyzésével kapcsolatban, miszerint az NKT által nyújtott összeg egyenlő a K+F megvásárlásához szükséges összeggel, az NKT azzal érvelt, hogy ez nem jelenti azt, hogy a II. hajónapló projektbe befektetett magán erőforrásokat ne K+F tevékenységekre használták volna: „Az olyan, ipar által vezérelt projektek esetében, amelyekre magántársaságok jelentkezhetnek, általában ösztönözzük az együttműködést a magántársaságok és az állami K+F intézmények között. Az ilyen jellegű együttműködés ösztönzése érdekében egyes ipar által vezérelt projektek ajánlatételi felhívásaiban közölhetjük, hogy a jelentkezést kedvezően bíráljuk el, amennyiben a kutatási intézményektől (intézetektől vagy egyetemektől) történő külső K+F vásárlások legalább olyan összegűek, mint az NKT által nyújtott támogatás. E megközelítés célja, hogy ösztönözze a magánszektor kutatóintézetektől történő K+F vásárlásra fordított beruházásainak növekedését. Ez az oka annak, hogy több projekt esetében az NKT által nyújtott finanszírozás pontosan megegyezik a K+F szolgáltatások vásárlásához szükséges összeggel.”

A 60/06/COL határozatban a Hatóság megállapította, hogy felmerült a kérdés, vajon ez a megközelítés arra vezette-e az NKT kedvezményezettjeit, hogy rendes működési költségeiket beleszámítsák a K+F költségeikbe. Ezért a Hatóság azt kérdezi, vajon felfűjták-e a teljes projekt költség adatokat annak érdekében, hogy látszólag több állami finanszírozásban részesüljenek. Az NKT véleménye szerint nem érthető, hogyan vezethet ilyen eredményre az NKT megközelítésébe beépített ösztönző struktúra, amely a K+F vásárlást ösztönzi.

Az NKT 2005. január 31-én kelt, a Hatóságnak címzett levelében ismertette az e projektek idejében érvényes, a projektek költségeire vonatkozó szabványos dokumentálási eljárást: „Az érintett projektek esetében a szerződéses partner számára előírtuk a projekt költségeit részletező kifizetés-igénylési beszámoló (regnskapsrapport) évente háromszori benyújtását, beleértve a résztvevő személyek (név szerint történő) igazolását, a személyenként ledolgozott munkaórák számát, valamint a projekt számlát terhelő óránkénti költséget. A beszámolót a projektért felelős személy írja alá. Az év végén az éves elszámolást hiteles könyvelő is ellenőrzi, majd aláírja. A könyvelő a szerződéses partneren kívül álló fél. Az NKT kifizetései függték a benyújtott elszámolások jóváhagyásától.”

Az NKT tájékoztatta a Hatóságot, hogy kapcsolatba lépett a United European Car Carriers-szel (UECC) és a Jebsens-szel (a Beltship Management jogutódja), valamint további dokumentumokat kért be az e projektekkel kapcsolatos költségekről. A Jebsens 2006. március 17-i levelét és az UECC 2006. március 29-én kelt levelét továbbították a Hatóságnak. Az UECC levelében található 144265. II. hajónapló projektről benyújtott kifizetés-igénylési beszámoló a többi résztvevő partner aláírt költségkimutatásait is tartalmazták. A társaságoknak nem voltak a ledolgozott órákról általános nyilvántartási rendszereik, ami azt jelenti, hogy a projektekkel töltött órákat csak az évente háromszor az NKT-nak megküldött kifizetésigénylési beszámolóban dokumentálták. Semmilyen további dokumentáció nem létezik. Az NKT véleménye szerint ez azt jelenti, hogy a projektek költségeit a rendelkezésre álló kifizetésigénylési beszámoló alapján kell értékelni.

Az NKT végül arra is rámutatott, hogy ezek a kifizetésigénylési beszámolók az NKT beszámolási eljárásainak megfeleltek, valamint arra, hogy a kedvezményezettek a támogatásokat odaítélő szerződések szerinti valamennyi kötelezettségüket teljesítették. Az NKT véleménye szerint „egyértelmű ellenkező bizonyíték hiányában nincs okunk feltételezni, hogy a támogatással visszaéltek volna.”

5.2. Észrevételek a harmadik felek észrevételeivel kapcsolatban

A Reform- és Közigazgatási Minisztérium 2007. január 8-án kelt levelében (405517. számú esemény), amelyben az Oktatási és Kutatási Minisztérium 2007. január 5-i levelét is továbbították, a norvég hatóságok a harmadik fél észrevételeivel kapcsolatban nyújtottak be megállapításokat.

A norvég hatóságok véleménye szerint az OPTIMAR projektre vonatkozó észrevételek nem nyújtanak olyan információkat, amelyek a 60/06/COL hatósági határozat tárgyát képező négy projekttel kapcsolatosak lennének: „Bár ezt kifejezetten nem jelenti ki, úgy tűnik, hogy a harmadik fél azon a véleményen van, hogy a Tengeri Szállítási és Logisztikai Optimalizálás, OPTIMAR elnevezésű ipari alaputatási projekt támogatására jogellenesen nyújtottak állami támogatást. Véleményünk szerint nem ez a helyzet. Az OPTIMAR projekt támogatására a Trondheimi Tudományos és Műszaki Egyetem (NTNU) az NKT-tól a 1666S6. számú projekt címén finanszírozásban részesül. Az ipari partnerek, akik az eredeti négy projekt résztvevői voltak, nem vesznek részt ebben az ipari alaputatási projektben.”

A harmadik fél azon állításával kapcsolatban, hogy a Turboroutert a finanszírozásban részesült társaságok közül egyik sem használja, az NKT azon a véleményen van, hogy ha még ez is lenne a helyzet, ez nem támasztja alá, hogy jogellenesen használtak volna fel állami támogatást a 60/06/COL hatósági határozat tárgyát képező négy projekt esetében. A kutatás és fejlesztés egyik legjellemzőbb tulajdonsága, hogy kockázattal jár. Néha a kutatási eredményeket alkalmazni lehet az üzemeltetéshez, vagy fel lehet használni kereskedelmi termékekhez vagy szolgáltatásokhoz, néha pedig nem.

II. ÉRTÉKELÉS

1. Az állami támogatás megléte

1.1. Állami támogatás az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében

Az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Ha e megállapodás másként nem rendelkezik, összeegyeztethetetlen az e megállapodásban foglaltak érvényesülésével az EK-tagállamok vagy az EFTA-államok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a Szerződő Felek közötti kereskedelmet.”

Ahhoz tehát, hogy valamely intézkedést állami támogatásnak lehessen tekinteni, annak szelektív előnyt kell jelentenie bizonyos vállalkozások számára, állami forrásból kell származnia, torzítania kell a versenyt, valamint érintenie kell az EGT-megállapodás Szerződő Felei közötti kereskedelmet.

A Hatóság a 60/06/COL határozatban található értékelésében már arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgált Turborouter számítógépes program fejlesztéséhez kapcsolódó projektek részére az NKT által nyújtott támogatások állami támogatásnak minősülnek. Ebben a vonatkozásban utalunk e határozat II. szakaszának 2. pontjára. Ezt az értékelést a harmadik fél vagy a norvég hatóságok nem vitatták. A Hatóság ezért fenntartja az álláspontját, miszerint a támogatások állami támogatásnak minősülnek.

1.2. Az alkalmazandó jogi keret

Az NKT által a Turborouter számítógépes szoftver fejlesztésével kapcsolatos kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott támogatásra vonatkozóan a hivatalos eljárás elindításáról szóló 60/06/COL határozatban a Hatóság részletesen kifejtette milyen jogi keret alkalmazandó az e vizsgálat által érintett négy projekt értékelése során. A következő értékelés megértése érdekében a Hatóság a jogi helyzetet ⁽¹⁸⁾ az alábbiakban röviden körvonalazza.

Az e határozatban értékelt négy projektnek az ipari K+F program (*brukerstyrte forskningsprogrammer*, 93-183. számú ügy) keretében nyújtottak kutatási és fejlesztési támogatást. Az ipari K+F program már 1994. előtt életbe lépett. A Hatóság 1994. decemberi 217/94/COL határozatában értékelte az ipari K+F programot és megfelelő intézkedéseket javasolt annak előírásához, hogy a támogatások odaítélése az állami támogatásról szóló iránymutatások 14. fejezetében meghatározott elvekkel összhangban történjen.

⁽¹⁸⁾ További részleteket lásd: 60/06/COL határozat, II. szakasz 1. pontja, 11. oldal.

A javasolt megfelelő intézkedések norvég hatóságok általi elfogadása arra utalt, hogy ezt követően az ipari K+F program alapján bármilyen támogatás odaítélésének a 217/94/COL határozat Hatóság általi elfogadásakor alkalmazandó K+F szabályoknak, azaz az 1994-es K+F iránymutatásoknak megfelelően kell történnie ⁽¹⁹⁾.

1.3. A projektek értékelése az ipari K+F programok támogatási rendszer alapján

A Hatóság, amikor a 60/06/COL határozatban a hivatalos vizsgálatot elindította, úgy vélte, hogy a négy projekt részére az ipari K+F program keretén belül kutatási és fejlesztési támogatást nyújtottak. Ez a program már 1994. előtt életbe lépett. Az új K+F iránymutatások 1994-ben történt elfogadását követően, a K+F rendszer alapján bármilyen támogatás odaítélésének az új szabályokkal összhangban kellett történnie. Ezért a Hatóság úgy vélte, hogy értelemszerűen az ipari K+F programok rendszere alapján odaítélt bármely támogatás, amelyik nem felel meg az 1994-es K+F iránymutatások rendelkezéseinek, a rendszer alkalmazási körén kívül esik. Következésképpen az intézkedés új egyedi támogatásnak minősül, és mint olyat, egyedileg kell bejelenteni a Hatóságnak.

A következőkben a Hatóság az 1994-es K+F iránymutatások rendelkezései alapján értékelni fogja, hogy a Turborouter számítógépes program fejlesztésével kapcsolatosan azonosított négy konkrét projekt esetében az ipari K+F programok elnevezésű rendszer alkalmazása az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdése c) pontjának megfelelően történt-e.

1.3.1. 40049. projekt – Stratégiai tevékenységek a tengeri szállításban és logisztikában (a Turborouter számítógépes szoftver első változata)

A 40049. „Stratégiai tevékenységek a tengeri szállításban és logisztikában mint ipari kutatás” projekt alá tartozó egyik alprojekt vezetett a Turborouter számítógépes szoftver első változatának kifejlesztéséhez. Az NKT a 40049. Stratégiai tevékenységek a tengeri szállításban és logisztikában megnevezésű projektet teljes egészében ipari kutatásként sorolta be.

Az ipari alapkutatás az 1994-es K+F iránymutatások 14.1. pontja (2) bekezdésében került meghatározásra, mint „olyan önálló elméleti vagy kísérleti munka, amelynek célja, hogy a tudományos vagy technikai törvények új vagy jobb megértését segítse elő, beleértve valamely iparágban vagy egy bizonyos vállalkozás tevékenységében történő felhasználásukat is.”

⁽¹⁹⁾ 1994 januárjában a Hatóság elfogadta az állami támogatások eljárásjogi és anyagi jogi szabályainak elfogadásáról és kibocsátásáról szóló 4/94/COL határozatot (az EGT-megállapodás 61. és 62. cikkének, valamint a 3. jegyzőkönyv 1. cikkének alkalmazására és értelmezésére vonatkozó iránymutatások). Annak 14. fejezete a kutatásra és fejlesztésre szánt támogatásokkal foglalkozik, és nagyrészt egyezik a kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott állami támogatások közösségi keretrendszerével. Ezt a határozatot kihirdették: Hivatalos Lap L 231., 1994.9.3., 1-84. oldal, valamint EGT-kiegészítés 32. szám, 1994.9.3., 1. oldal.

Bár a Turborouter kereskedelmi szoftver eszközzé vált, a Hatóság úgy véli, hogy az NKT által az első Turborouter számítógépes program kifejlesztéséhez vezető 40049. projekt „Az integrált szállítmányozási és logisztikai láncok tervezéséhez és működtetéséhez szükséges módszerek és analitikai eszközök” elnevezésű alprojektjének juttatott finanszírozás a kutatás és fejlesztés olyan szakaszát érintette, amely az 1994-es K+F iránymutatások értelmében ipari kutatásnak minősül. A Hatóság a 60/06/COL határozatban megjegyezte, hogy amióta 1996 elején az alprojekt első szakaszában kifejlesztették az első szoftvert, a szoftvert továbbfejlesztették és forgalmazták is. Úgy tűnik azonban, hogy a 40049. projektnek nyújtott támogatás, amely többek között az első Turborouter szoftver kifejlesztését eredményezte, e tény alapján nem tekinthető a piachoz való közelség szempontjából az ipari kutatás szakaszánál közelebbinek, ahogy az NKT azt besorolta. A Hatóságnak nincs oka vitatni az NKT értékelését, miszerint „Az integrált szállítmányozási és logisztikai láncok tervezéséhez és működtetéséhez szükséges módszerek és analitikai eszközök” elnevezésű alprojekt a tudományos és technikai törvények új vagy jobb megértését valósította meg, beleértve valamely iparágban vagy bizonyos vállalkozás tevékenységében történő felhasználását is, ami az 1994-es K+F iránymutatások értelmében ipari kutatásnak minősül.

Az NKT a 40049. projektnek, mint ipari kutatásnak, a projekt költségeinek 43,8 %-ával egyező összegben támogatást nyújtott. Ez az intenzitás kevesebb, mint az iránymutatások által megengedett maximális támogatásintenzitás, amely szerint „az ipari alapkutatás támogatásának szintje nem lehet több mint a projekt vagy program bruttó költségeinek 50 %-a.”

A kutatási és fejlesztési tevékenységek támogatásintenzitásának kiszámítása céljából az 1994-es K+F iránymutatások 14.5.1. szakasza a következő támogatható költségekről rendelkezett:

- „— munkaerő költségek (kutatók, technikusok, egyéb kisegítő személyzet), a projekt megvalósításához szükséges teljes összegek összesítése;
- egyéb működési költségek (anyagköltségek, beszerzések, stb. költségei), ugyanilyen módon kiszámítva;
- eszközök és felszerelések, épület- és földhasználat;
- tanácsadás és hasonló szolgáltatások, beleértve a felvásárolt kutatói kapacitásokat, műszaki ismereteket, szabadalmakat, stb.;
- további általános költségek, amelyek közvetlenül az ösztönzött kutatási és fejlesztési projekt vagy program következtében merülnek fel.”

A norvég hatóságok által szolgáltatott információk szerint a projekt figyelembe vehető költségeinek a támogatás nyújtásakor történő megállapítására az 1994-es K+F iránymutatásokban előírt támogatható költség fogalommeghatározása kitér. A „Retningslinjer for Norges Forskningsråds behandling av brukerstyrte og næringsrettede prosjekter” 3. szakasza említette azokat a költségeket, amelyeket az NKT támogathatónak tekinthet, amikor kutatási és fejlesztési támogatás odaítélését értékeli valamely projekt számára. Ezek tartalmazzák a munkaerő költségeit (a K+F személyzet, azaz a projekthez kötődő és annak megvalósításához szükséges kutatók, technikusok és asszisztensek fizetését és társadalombiztosítási költségeit), a K+F szolgáltatások megvásárlását (tanácsadás és hasonló szolgáltatások), a működési költségeket (beleértve az anyagköltségeket és egyéb a projekttel közvetlenül összefüggő és a befejezéséhez szükséges működési költségeket), valamint eszközöket és felszereléseket, amennyiben azokat csak kutatásra és fejlesztésre használják. Így a Hatóság úgy véli, hogy a támogatható költségek leírása megfelel az 1994-es K+F iránymutatásokban kikötött fogalom-meghatározásnak.

A projektet kizárólag a Marintek kutatóintézet valósította meg, a kutatás és fejlesztés e szakaszában magánvállalkozások további részvétele vagy az azokkal való együttműködés nélkül.

A hivatalos vizsgálat elindításáról szóló határozatban már említésre került, hogy az 1994-es K+F iránymutatások alapján, valamint következésképpen az ipari K+F programok elnevezésű támogatási rendszer rendelkezései szerint, a kutatás eredményeinek terjesztésére nem vonatkozott írásbeli kötelezettség. Tehát, még ha a panaszos azon állítása igaz is volt, hogy a kutatás eredményeit nem terjesztették, és a Marintek kutatóintézet megkapta a program értékesítésére vonatkozó tulajdonjogot, ez nem mond ellent a támogatás odaítélésének időpontjában alkalmazandó K+F iránymutatások rendelkezéseinek.

Ezen okoknál fogva a Hatóság úgy véli, hogy a 40049. projektnek nyújtott támogatás a Hatóság 1994-es K+F iránymutatásainak 14. fejezete alapján módosított ipari K+F programok elnevezésű rendszer alá tartozik. A támogatást ezért az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdése c) pontjának megfelelően nyújtották.

1.3.2. A Turborouter számítógépes program további felhasználásával kapcsolatos projektek

1.3.2.1. A Hatóság által a 60/06/COL határozatban kifejtett kétségek

2000-ben az NKT három olyan K+F projekt részére hagyta jóvá kutatási és fejlesztési támogatás nyújtását, amelyek a Turbo-router számítógépes program felhasználásával és továbbfejlesztésével voltak kapcsolatosak: 138811. „AlgOpt” projekt, 144265. „II. hajónapló” projekt, valamint 144214. „Szállítási menetrendek optimalizálási eljárásainak könyvtára” projekt.

A hivatalos vizsgálati eljárás elindításáról szóló 60/06/COL határozatban a Hatóság kifejezte kétségeit a kutatási és fejlesztési projektek kísérleti fejlesztésként történő besorolásával kapcsolatban, valamint az egyes kutatási kategóriákban az egyes projektek különböző részeinek besorolásával kapcsolatban. A Hatóság vitatta továbbá a támogatásintenzitások tiszteletben tartását, illetve azt, hogy a projektek finanszírozása az 1994-es K+F iránymutatások rendelkezéseivel összhangban, és következésképpen az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontjával összhangban történt-e. A Hatóságnak kétségei voltak afelől, hogy a magánrésztvevők pénzügyi hozzájárulásai, amelyeket többnyire természetben fizettek ki, valóban a kutatási és fejlesztési projektek fejlesztéséhez kapcsolódó munkórát egyenlítették-e ki, vagy ellenkezőleg, az érintett vállalkozások működési költségeit fedezték.

1.3.2.2. A K+F iránymutatások alkalmazandó rendelkezései

Az NKT mindhárom projektet kísérleti fejlesztési tevékenységnek sorolta be. Az 1994-es K+F iránymutatások 14.1. pontjának (2) bekezdésében a kutatás három kategóriáját különböztették meg: alap-, ipari alap-, valamint alkalmazott kutatás és fejlesztés. Az alkalmazott kutatás és fejlesztés felelt meg az 1996-os K+F iránymutatások elfogadása óta használatos kísérleti fejlesztés fogalmának. E rendelkezés szerint az alkalmazott kutatás „olyan kutatást vagy kísérleti munkát foglal magában, amely az ipari alapkutatás új tudás megszerzésére irányuló eredményeit azzal a céllal használja fel, hogy elősegítse olyan konkrét gyakorlati célok elérését, mint például új termékek, gyártási eljárások vagy szolgáltatások megvalósítása. Kijelenthető, hogy rendes esetben az első prototípus létrehozásával ér véget.” A fejlesztés úgy tekinthető, mint ami tartalmazza az „alkalmazott kutatáson alapuló munkát, amely célja új vagy alapvetően továbbfejlesztett termékeket, gyártási eljárásokat vagy szolgáltatásokat létrehozni az ipari alkalmazás és a kereskedelmi hasznosítás szakaszáig, de azt nem magában foglalva.”

Az 1994-es K+F iránymutatások 14.4. szakasza megállapítja a megengedhető támogatásintenzitásokat. „Az elfogadható támogatásintenzitást az EFTA Felügyeleti Hatóság eseti alapon állapítja meg. A megállapítás figyelembe veszi a projekt vagy program természetét, a vele járó technikai vagy pénzügyi kockázatot, az európai ipar versenyképességével kapcsolatos általános politikai megfontolásokat, valamint a verseny torzulásának kockázatát és az EGT-megállapodás Szerződő Felei közötti kereskedelemre gyakorolt hatását. E kockázatok általános értékelése arra vezette az EFTA Felügyeleti Hatóságot, hogy úgy vélje, az ipari alapkutatás magasabb szintű támogatásra jogosult, mint az alkalmazott kutatási és fejlesztési tevékenységek, amelyek szorosabban összefüggnek a K+F eredmények piaci bevezetésével, és így a piacon, amennyiben támogatásban részesülnek, könnyebben torzíthatják a versenyt és a kereskedelmet”. E tényezőket figyelembe véve az 1994-es K+F iránymutatásokban leszögezik, hogy az ipari alapkutatás támogatásának szintje nem lehet nagyobb, mint a projekt bruttó költségeinek 50 %-a, és úgy tartják, hogy amilyen mértékben a támogatott tevékenység közelebb kerül a piachoz, úgy kell a támogatás szintjének is csökkennie. A kísérleti fejlesztési tevékenységek esetében csak az 1996-os K+F iránymutatásokban a megengedhető bruttó támogatásintenzitást a támogatható költségek 25 %-ában rögzítették.

1.3.2.3. Vizsgálat arra vonatkozóan, hogy a támogatást a K+F iránymutatásokkal összhangban nyújtották-e, illetve, hogy a támogatással visszaéltek-e

a) Kísérleti fejlesztési tevékenységként történő besorolás

A fentiekben említésre került és a 60/06/COL határozatban részletesen kifejtésre került, hogy a Hatóságnak kétségei vannak a 138811. „AlgOpt” projekt, a 144265. „II. hajónapló” projekt, valamint a 144214. „Szállítási menetrendek optimalizálási eljárásainak könyvtára” projekt kísérleti fejlesztési tevékenységként történő besorolását illetően.

A 60/06/COL határozatban a Hatóság kifejezte kétségeit az ilyen jellegű információtechnológiai projektek esetében valamely termék kísérleti szakasza és a kereskedelmi végtermék közötti különbségre vonatkozóan. A norvég hatóságok nem tették világossá, hogy miben áll ez a különbség. A norvég hatóságok azonban hangsúlyozták, hogy a projektek besorolása a NKT projekt értékelésre vonatkozó eljárásainak és iránymutatásainak megfelelő alapos értékelésen alapszik. A szolgáltatott információk szerint ezen iránymutatások magukban foglalják a Hatóság K+F iránymutatásainak rendelkezéseit.

Az NKT kifejtette, hogy létezik az NKT tevékenységeinek egy belső minőségbiztosítási rendszere, amit DOKSY-nak neveztek el. A DOKSY magában foglalja az NKT által követett iránymutatások, eljárások és gyakorlatok széles körű dokumentációját. Az egyik ilyen dokumentum a kiválasztott projektek esetében alkalmazott támogatásintenzitás meghatározásáról szóló iránymutatás. E DOKSY-5-6-1-4-IE számú, „Støtteandel etter EØS-bestemmelse” (támogatásintenzitások az EGT-szabályok szerint) elnevezésű belső dokumentum megfelel a Hatóság K+F iránymutatásainak. A dokumentum a Hatóság K+F iránymutatásaiban szereplő különböző K+F szakaszok fogalom meghatározásainak megfelelően alkalmazza a fogalom meghatározásokat és a megfelelő támogatásintenzitásokat. Az NKT-től támogatásban részesülő valamennyi projekt értékelése és besorolása a DOKSY iránymutatásokon alapszik.

1999. óta a DOKSY 5-6-1-4-IE-n túlmenően valamennyi projektet a „Provis” számítógép-alapú rendszer felhasználásával is értékeli, amit a 5-6-1-2-EE számú „Prosjektvurdering i Provis” Doksy ismertet. A Provis rendelkezései szerint az egyes projekteket tizenegy különböző szempont szerint értékeli⁽²⁰⁾. Az egyes szempontok esetében a Provis több kritérium vagy jellegzetesség alkalmazását írja elő annak jellemzése

⁽²⁰⁾ A Provis projekt értékelési iránymutatásai több szempontot vesznek figyelembe: (i) a projekt általános minőségét, (ii) a projekt olyan jelentős kritériumok alapján történő értékelését, mint az innovációs szint, a kutatási szint és tartalom, nemzetközi vonatkozás, üzleti érték, társadalmi-gazdasági hatások, kockázat, (iii) a támogatás hatását, (iv) a program szempontjából értékelt és a szakértelem területén betöltött jelentőségét, valamint (v) a támogathatóságot.

érdekében, hogy a projekt milyen mértékben felel meg a szempontoknak. A kutatási kategóriák besorolásával kapcsolatos egyik legfontosabb szempont a kutatási tartalom.

Az iránymutatás arra vonatkozó leírásában, hogyan kell értékelni valamely projekt kutatási tartalmát az 5-6-1-2-IE számú Doksy-ban, az iránymutatás kiemeli, hogy „A kutatási tartalom jelzi a projekt milyen mértékben hoz létre új tudást”. Az NKT által szolgáltatott információk szerint ez a kritérium közvetlenül összefügg a K+F iránymutatásokban szereplő leírással, ahol az előírás az, hogy a tevékenység „célja az új tudás megszerzése” kell, hogy legyen.

Az NKT tájékoztatta a Hatóságot, hogy a projektek értékelése teljes alapossággal az NKT projekt értékelésre vonatkozó eljárásainak és iránymutatásainak megfelelően, egészen pontosan a Doksy és Provis belső dokumentumaiban meghatározott előírások alapján, a K+F iránymutatásokkal összhangban történt.

A hivatalos vizsgálati eljárás előtt és során szolgáltatott információk alapján a Hatóság nem vont le olyan következtetést, hogy rosszul vezették volna, vagy nem megfelelően értékelték volna a projekteket. Erre utaló meggyőző bizonyíték hiányában, valamint a fent leírt eljárások és az NKT-nak dolgozó szakképzettségű alkalmazottak szakértelme fényében a Hatóság nem talált alapot azon következtetés levonására, hogy a projektek értékelése kísérleti fejlesztésként pontatlan lenne.

b) A kedvezményezett vállalkozások részvétele és a támogatásintenzitások

A norvég hatóságok a fentiekben, az e határozat 4.1.2. szakaszában említett módon tisztázták a projektek finanszírozására vonatkozó adatokat.

A Hatóság a hivatalos vizsgálati eljárás elindításáról szóló 60/06/COL határozatban kifejezte kétségeit a kutatási projektben résztvevő társaságok részvételével kapcsolatosan. Véleménye szerint az tűnne indokoltnak, hogy ha azt feltételeznék, hogy a munka nagy részét a Marintek kutatóintézet saját személyzete végezte el, ami elvileg arra utalna, hogy a szoftver végső felhasználójaként résztvevő hajózási társaságok alkalmazottainak a részvétele valószínűleg a felhasználói igények meghatározásával és/vagy bizonyos mértékben a teszteléssel lehetett kapcsolatos. Ezért a Hatóság megkérdőjelezte, vajon megnövekedt-e a teljes projekt költségek adatait annak érdekében, hogy láthatólag több állami finanszírozásban részesüljenek.

A norvég hatóságok másolatokat szolgáltattak a Hatóságnak azokról, a projekt költségeit – beleértve a résztvevő személyek igazolását, személyenként a ledolgozott munkaórák számát, valamint a projekt számlát terhelő óránkénti költséget – részletező kifizetés-igénylési beszámolókról, amiket a résztvevő vállalkozásoknak évente háromszor kellett benyújtaniuk az NKT-nak. A norvég hatóságok által nyújtott magyarázat szerint ezeket a beszámolókat a projektért felelős személy írja alá, és az év végén hiteles könyvelő ellenőrzi, majd írja alá. A Hatóságnak nincs oka vitatni e beszámolók hitelességét, amelyek alapján nyújtották a kutatási és fejlesztési támogatásokat a kedvezményezett vállalkozásoknak.

Bár általában véve lehetne azzal érvelni, hogy a kutatási projektek fejlesztése során kívánatos lenne bizonyos szabályozás a kifizetés-igénylési beszámolók pontosságának vizsgálata érdekében, a Hatóság úgy véli, hogy az NKT megfelelően alkalmazta az 1994-es K+F iránymutatások rendelkezéseit, amelyek nem írják elő további ellenőrzések elvégzését.

1.4. Következtetés

Az iménti értékelés alapján a Hatóság úgy véli, hogy a fent említett kutatási és fejlesztési projekteknek a támogatást a létező ipari K+F programok elnevezésű támogatási rendszer rendelkezéseinek megfelelően nyújtották, ami az alkalmazandó K+F iránymutatásokkal összhangban van. A Hatóság e hivatalos vizsgálati eljárás során nem tudta megállapítani, hogy a 40049. „Stratégiai tevékenységek a tengeri szállításban és logisztikában” projekt, a 138811. „AlgOpt” projekt, a 144265. „II. hajónapló” projekt, valamint a 144214. „Szállítási menetrendek optimalizálási eljárásainak könyvtára” projekt kapcsán kutatási és fejlesztési támogatásban részesült kedvezményezettek a támogatást a támogatási rendszer vagy az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontját sértve használták volna fel.

Mivel a projektek az ipari K+F programok elnevezésű rendszer keretein belül, és nem egyedileg részesültek állami támoga-

tásban, nincs szükség annak értékelésére, hogy a támogatás összeegyeztethető lett volna-e, amennyiben a rendszeren kívül ítélték volna oda,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az EFTA Felügyeleti Hatóság a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdése értelmében, a Norvég Kutatási Tanács által a Turborouter számítógépes szoftver fejlesztésével kapcsolatos kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott támogatás vonatkozásában folytatott hivatalos vizsgálati eljárás lezárásáról határozott, mert a támogatást a létező ipari K+F programok támogatási rendszernek megfelelően, az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontjával, valamint a kutatást és fejlesztést szolgáló állami támogatásokról szóló iránymutatásokkal összhangban nyújtották.

2. cikk

E határozat címzettje a Norvég Királyság.

3. cikk

Csak az angol nyelvű változat hiteles.

Kelt Brüsszelben, 2007. április 18-án.

Az EFTA Felügyeleti Hatóság részéről

Bjørn T. GRYDELAND
elnök

Kurt JÄGER
testületi tag

AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG HATÁROZATA

155/07/COL

(2007. május 3.)

a norvég hozzáadottérték-adó (HÉA)-visszatérítési törvény 3. cikkének alkalmazásában nyújtott állami támogatással kapcsolatban (Norvégia)AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG ⁽¹⁾,

mivel:

TEKINTETTEL az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra ⁽²⁾ és különösen annak 61–63. cikkére és 26. jegyzőkönyvére,

TEKINTETTEL az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló megállapodásra ⁽³⁾ és különösen annak 24. cikkére,

TEKINTETTEL a Felügyeletről és a Bíróságról szóló megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdésére és II. része 4. cikke (4) bekezdésére, 6. cikkére, 7. cikke (5) bekezdésére, 10. cikkére és 14. cikkére,

TEKINTETTEL az EGT-Megállapodás 61. és 62. cikkének alkalmazásáról és végrehajtásáról szóló hatósági iránymutatásokra ⁽⁴⁾,

TEKINTETTEL a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve II. részének 27. cikkében említett végrehajtási rendelkezésekről szóló, 2004. július 14-i hatósági határozatra,

TEKINTETTEL a norvég HÉA-visszatérítési törvény 3. cikkének alkalmazásában nyújtott állami támogatással kapcsolatban hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló, 2006. július 19-i 225/06/COL hatósági határozatra ⁽⁵⁾,

MIUTÁN FELKÉRTÉK Norvégiát és az érdekelt feleket e határozattal kapcsolatos észrevételeik megtételére, és tekintettel a norvég hatóságok észrevételeire,

I. TÉNYEK

1. Az eljárás

A 2003. október 16-i levélben a Hatósághoz panasz érkezett, amelynek állítása szerint bizonyos típusú iskolák – amelyek a panaszossal versenyezve speciális szolgáltatást nyújtanak az off-shore ágazatban – állami támogatást kapnak az előzetesen felszámított adó visszatérítésének alkalmazása révén, amelyet a norvég HÉA-visszatérítési törvény ⁽⁶⁾ 3. cikke biztosít. Azon önkormányzati iskolák, amelyek bizonyos, a HÉA alkalmazása alól mentes oktatási szolgáltatást nyújtanak más vállalkozásokkal versenyezve, visszaigényelhetik az általuk kereskedelmi alapon nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatban vásárolt árukért és szolgáltatásokért fizetett HÉA-t; erre a magánszektorbeli versenytársak nem jogosultak. A hatóság a levelet 2003. október 20-án kapta kézhez és iktatta (03-7325 A sz. dokumentum).

Számos levélváltást ⁽⁷⁾, követően a 2006. július 19-én kelt levélben (eseményszám: 363440) a Hatóság tájékoztatta a norvég hatóságokat, hogy a 225/06/COL számú határozatával megindítja a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve II. részének 4. cikkében előírt hivatalos vizsgálati eljárást a norvég hozzáadottérték-adó (HÉA-) visszatérítési törvény 3. cikke tekintetében.

A norvég hatóságok 2006. szeptember 18-i levelükben benyújtották az e határozattal kapcsolatos észrevételeiket (eseményszám: 388922).

A Hatóság 225/06/COL számú határozata 2006. december 14-én megjelent az Európai Unió Hivatalos Lapja C sorozatának 305. számában, és ugyanezen a napon a 62. EGT-kiegészítésben. A közzétételt követően harmadik felek nem nyújtottak be további észrevételeket.

2. A HÉA és a HÉA-visszatérítés jogi kerete Norvégiában

A HÉA-visszatérítési törvény 2004. január 1-jén lépett hatályba azzal a céllal, hogy a verseny HÉA-törvényből eredő torzulását mérsékelje.

⁽¹⁾ A továbbiakban: a Hatóság.

⁽²⁾ A továbbiakban: EGT-megállapodás.

⁽³⁾ A továbbiakban: Felügyeleti és Bírósági Megállapodás.

⁽⁴⁾ Az EFTA Felügyeleti Hatóság által 1994. január 19-én elfogadott és közzétett, az EGT-megállapodás 61. és 62. cikkének, valamint a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve 1. cikkének alkalmazására és értelmezésére vonatkozó iránymutatások (HL L 231., 1994.9.3., 32. EGT-kiegészítés). Az iránymutatásokat legutóbb 2007. február 7-én módosították. A továbbiakban: az állami támogatásokról szóló iránymutatások.

⁽⁵⁾ Közzétéve: HL C 305., 2006.12.14., valamint a 62. EGT-kiegészítés, 2006.12.14., 1. o.

⁽⁶⁾ A HÉA helyi és regionális hatóságok számára való visszatérítésről szóló, 2003. december 12-i 108. sz. törvény (Lov om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv). A továbbiakban: HÉA-visszatérítési törvény.

⁽⁷⁾ További részleteket lásd a Hatóság 225/06/COL sz. határozatában, HL C 305., 2006.12.14.

A HÉA fogyasztási adó, amelyet az áruk és szolgáltatások ára arányosan kell alkalmazni, függetlenül azon tranzakciók számától, amelyekre a termelési vagy értékesítési folyamatban sor kerül, mielőtt az adót ténylegesen a végső fogyasztóra terhelnék.

Fő szabályként annak a személynek, aki kereskedelmi vagy üzleti tevékenységet folytat és HÉA-nyilvántartásba vételre kötelezett (a továbbiakban: adóalany), ki kell számítani és meg kell fizetnie a HÉA-törvény⁽¹⁾ hatálya alá tartozó áruk és szolgáltatások értékesítése után esedékes adót, és az értékesítésre kiszabott áthárított adóból levonhatja a vállalkozás keretében felhasznált árukra és szolgáltatásokra előzetesen felszámított adót⁽²⁾. A HÉA-rendszer tehát valamennyi adóalany által történő minden értékesítésre egyenlő mértékben szab ki adót. E semlegesség a HÉA-rendszer egyik fő jellemzője.

A HÉA-törvény I. fejezetének 5., 5a. és 5b. cikke azonban mentességet nyújt bizonyos tranzakciók számára a HÉA-törvény alkalmazásának hatálya alól: bizonyos intézmények, szervezetek stb.⁽³⁾, által történő értékesítés, ingatlan vagy ingatlantulajdon-jog értékesítése vagy bérbe adása, bizonyos szolgáltatások, többek között egészségügyi és azzal kapcsolatos szolgáltatások, szociális, oktatási, pénzügyi szolgáltatások, hatósági jogkör gyakorlásához kapcsolódó szolgáltatások nyújtása, színházi, opera-, balett-, mozi vagy cirkuszi előadások, képtárak vagy múzeumok kiállításai látogatására való jogosultság formájában történő szolgáltatásnyújtás, lottójáték-szolgáltatás, iskolai és diákétkezdékben való étkeztetési szolgáltatások nyújtása, stb.⁽⁴⁾.

A fentiekből következik, hogy bármely olyan adóalany, aki a HÉA-törvény alól mentességet élvező áruk és szolgáltatások értékesítését végzi, az áruk és szolgáltatások vásárlásakor előzetesen felszámított adót fizet, viszont az előzetesen felszámított adót nem vonhatja le adókötelezettségéből, mivel az ilyen jellegű vásárlások esetén az adóalany lesz a végső fogyasztó.

A mentesség következménye az, hogy a mentességet élvező áruk és szolgáltatások értékesítőinek előzetesen felszámított adót kell fizetniük az általuk megvásárolt szolgáltatásokért és árukért, mint bármely végső fogyasztónak (anélkül, hogy lehetőségük lenne a felszámított adót továbbterhelni a végső fogyasztóra). A HÉA-mentesség e logikus következménye azonban más szinten okozott torzulást. A közintézményeket, mint bármely,

adómentességet élvező integrált vállalkozást ez arra ösztönöz, hogy beszerzéseiket „házon belül”⁽⁵⁾ oldják meg ahelyett, hogy a szolgáltatásokat és az árukat a piacon szereznék be. Egy olyan rendszer létrehozása érdekében, amely nem ösztönöz arra, hogy saját forrásból teremtsék elő az árukat vagy szolgáltatásokat a külső beszerzés helyett, a norvég hatóságok elfogadták a HÉA-visszatérítési törvényt.

A HÉA-visszatérítési törvény tételesen felsorolja a törvény hatálya alá tartozó intézményeket:

- a) helyi és regionális hatóságok, amelyek helyi vagy regionális tevékenységeket végeznek, és amelyek legfelsőbb testülete a helyi tanács, a megyei tanács, illetve a helyi hatóságokról szóló törvény⁽⁶⁾ vagy más különleges, a helyi hatóságokra vonatkozó jogszabály szerinti egyéb tanács;
- b) közös önkormányzati cégek, amelyeket a helyi hatóságokról szóló törvény vagy más különleges, a helyi hatóságokra vonatkozó jogszabály szerint hoztak létre;
- c) magán vagy nonprofit vállalkozások, amennyiben azok a helyi vagy regionális hatóságok törvényben előírt kötelezettségét jelentő egészségügyi, oktatási vagy szociális szolgáltatásokat végeznek;
- d) napközi otthonok, a napközi otthonokról szóló törvény⁽⁷⁾ 6. cikkében említettek szerint;
- e) közös egyházközségi tanács (Kirkelig fellesråd).

A HÉA-visszatérítési törvény – a 4. cikk (2) bekezdésével együtt értelmezett – 3. cikkéből következik, hogy a norvég állam visszatéríti a HÉA-visszatérítési törvény hatálya alá tartozó adóalanyok által az áruk és szolgáltatások más adóalanyoktól való vásárlásakor fizetett előzetesen felszámított adót, amennyiben azoknak nem áll jogában levonni az előzetesen felszámított adót, mivel a HÉA-visszatérítési törvény alapján adómentességet élveznek⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ A HÉA-törvény III. fejezete 10. cikkének (1) bekezdése. E tekintetben lásd a IV. fejezetet a HÉA-törvény I. fejezetével összefüggésben.

⁽²⁾ A HÉA-törvény VI. fejezetének 21. cikke.

⁽³⁾ A HÉA-törvény 5. cikkére való hivatkozás szerint bizonyos szervezetek, mint például a múzeumok, színházak, nonprofit egyesületek stb. mentesülnek a HÉA alkalmazása alól. A HÉA-törvény 5. cikkének (2) bekezdése megállapítja, hogy a Pénzügyminisztérium olyan rendeleteket hozhat, amelyek körülhatárolják és kiegészítik az első alszakaszban szereplő rendelkezéseket, és kiköthetik, hogy az első alszakasz 1f) pontjában említett vállalkozásoknak mindazonáltal ki kell számítaniuk és meg kell fizetniük az felszámított adót abban az esetben, ha a mentesség jelentős mértékben torzítaná az egyéb olyan bejegyzett vállalkozásokkal folyó versenyt, amelyek azonos árukat és szolgáltatásokat értékesítenek.

⁽⁴⁾ Lásd a HÉA-törvény 5b. cikkét.

⁽⁵⁾ A „házon belül” beszerzés nem minősül a HÉA hatálya alá tartozó műveletnek.

⁽⁶⁾ A helyi hatóságokról szóló, 1992. szeptember 25-i 107. sz. törvény (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽⁷⁾ A napközi otthonokról szóló, 2005. június 17-i 64. sz. törvény (Lov om barnehager).

⁽⁸⁾ A norvég HÉA-rendszer működésére vonatkozó részletesebb magyarázat érdekében lásd a 225/06/COL sz. határozat I.2. szakaszát „A HÉA és a HÉA-visszatérítés jogi kerete Norvégiában”, 2. o.

3. A Hatóság által a hivatalos eljárás megindításáról szóló határozatban kifejezett aggodalmak

A norvég HÉA-visszatérítési törvény 3. cikke tekintetében a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló 225/06/COL sz. határozatában a Hatóság előzetesen úgy ítélte meg, hogy az előzetesen felszámított adónak a HÉA-visszatérítési törvény 3. cikkében biztosított visszatérítése az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül.

A Hatóság megítélése szerint a HÉA-visszatérítési törvény alapján nyújtott visszatérítést az állam nyújtja, az állami költségvetéshez tartozó forrásokból. A Hatóság véleménye szerint az értékelés szempontjából lényegtelen, hogy a visszatérítésnek az állam számára okozott költségeit központi szinten egyensúlyozza-e az, hogy csökkentik a helyi és regionális hatóságokhoz átvuttat forrásokat.

A Hatóság továbbá úgy véli, hogy amennyiben a norvég hatóságok visszatérítik az árukra és szolgáltatásokra fizetett előzetesen felszámított adót azon vállalkozásoknak, amelyek nem HÉA-kötelesek, azonban a HÉA-visszatérítési törvény 2. cikkének hatálya alá tartoznak, akkor e vállalkozások számára gazdasági előnyt biztosítanak.

A szelektivitás értékelésekor a hatóság aggodalmát fejezte ki, hogy a HÉA-visszatérítés, amely szerinte lényegileg szelektív intézkedésnek minősül, indokolható-e a HÉA-rendszer természeté és logikája alapján, azaz megfelel-e a HÉA-rendszertől elválaszthatatlan célkitűzéseknek, avagy más, a rendszeren kívüli célkitűzéseket igyekszik megvalósítani. A norvég hatóságok magyarázata szerint a HÉA-visszatérítési törvénnyel megvalósítani kívánt célkitűzés az volt, hogy elősegítsék és ösztönözzék a HÉA-visszatérítési törvény hatálya alá tartozó adóalanyok választását aközött, hogy önellátók legyenek-e, vagy a HÉA-köteles árukat és szolgáltatásokat külső forrásból szerezzék-e be. A Hatóság kéti, hogy e cél összhangban van a HÉA – amely fogyasztási adó – rendszerének természetével és logikájával. A Hatóság előzetes véleménye szerint a HÉA-visszatérítés nem képezte az 1970-ben létrehozott HÉA-rendszer részét, hanem az egy később – a HÉA-rendszer által okozott néhány torzulás kiigazítása érdekében – bevezetett különálló intézkedés.

A Hatóság kiemelte, hogy a HÉA-visszatérítés, miközben mérsékelte az önkormányzati beszerzésekben felmerülő torzulásokat, az ugyanazon gazdasági tevékenységeket végző, a HÉA alkalmazása alól mentesített ágazatokban működő vállalkozások közötti versenyben torzulást eredményezett.

A Hatóság emlékeztetett arra, hogy elvben a HÉA-visszatérítési rendszer kedvezményezettjei számára a rendszer feltételei alapján attól függetlenül visszatérítik az előzetesen felszámított HÉA-t, hogy az ezen ágazatokban működő gazdasági szereplők számára nyújtott támogatás hatással volna a kereskedelemre. A HÉA-visszatérítési törvény hatálya alá tartozó egyes ágazatok részben vagy teljesen nyitottak az EGT-beli versenyre. Az ezen ágazatokban működő vállalkozásoknak nyújtott támogatás tehát képes befolyásolni az EGT-megállapodás szerződő felei közötti

kereskedelmet. A Hatóságnak magát a rendszert mint olyat kellett megvizsgálnia, nem pedig az egyes ágazatokra való alkalmazását. A joggyakorlatra alapozva a Hatóság előzetes következtetése az volt, hogy a HÉA-visszatérítési törvény, mint általános nemzeti rendszer, befolyásolni tudja a szerződő felek közötti kereskedelmet.

Végezetül a Hatóság kételyeit fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy az előzetesen felszámított adó visszatérítése összeegyeztethetőnek tekinthető-e az EGT-megállapodásban szereplő állami támogatási szabályokkal, az említett megállapodás 61. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt bármely kivétel alkalmazását követve. Bár bizonyos esetekben a támogatás összeegyeztethetőnek tekinthető az EGT-megállapodás 59. cikkének (2) bekezdésében előírt eltérések szerint, a Hatóság azon az előzetes véleményen volt, hogy e rendelkezés nem igazolja, hogy a HÉA-visszatérítési törvény, mint rendszer, összeegyeztethető.

4. A norvég hatóságok észrevételei

A norvég hatóságok 2006. szeptember 18-án kelt levelükben (eseményszám: 388922) nyújtották be észrevételeiket a Hatóság hivatalos vizsgálati eljárás megnyitásáról szóló határozatát illetően. Az észrevételek három szakaszra oszlanak:

4.1. A HÉA-visszatérítés rendszerének kerete

A norvég hatóságok magyarázata szerint a HÉA általános adó, amely elvben valamennyi olyan kereskedelmi tevékenységre alkalmazandó, amelyek ártermelést és -értékesítést, valamint szolgáltatásnyújtást foglalnak magukban. A kiadásokkal kapcsolatban felmerülő HÉA csak akkor igényelhető vissza, ha az adófizető HÉA-köteles szolgáltatásokat nyújt. A jelenlegi HÉA-szabályok szerint az önkormányzati ágazatban végzett tevékenységek nagy része nem HÉA-köteles:

„Az önkormányzat keretében végzett tevékenység általában nem tartoznak a HÉA-rendszer hatálya alá. Az olyan alapvető önkormányzati tevékenységek, mint például az egészségügyi szolgáltatások, az oktatási és szociális szolgáltatások nem HÉA-kötelesek. Azok a gazdasági tevékenységek, amelyeket az önkormányzatok mint »hatóságok« végeznek, nem tartoznak a HÉA hatálya alá. Tehát az önkormányzatok esetében a mentességet élvező vagy nem adóköteles tevékenységek kapcsán felmerülő HÉA nem visszatéríthető költség. »rejtett HÉA-költségnek« nevezhető. E jelenséget a HÉA-rendszer anomáliájának is tekinthetjük. Mivel a HÉA-rendszert elméletileg a semlegesség elve vezérli, az önkormányzatok HÉA szempontjából történő kezelése torzíthatja a versenyt. Mivel az önkormányzatok nem igényelhetik vissza a magánszektor által nyújtott szolgáltatásokért fizetett előzetesen felszámított HÉA-t, a hatóságok esetleg a HÉA-köteles szolgáltatásokat saját erőből oldják meg ahelyett, hogy a magánszektorral kötnének szerződést.”

A norvég hatóságok állítása szerint azáltal, hogy az önkormányzatoknak valamennyi árura és szolgáltatásra előzetesen felszámított adót visszatérítik, az általános HÉA-visszatérítési rendszer célja egyenlő feltételeket teremteni az önellátás és a tevékenység-kihelyezés között.

„A HÉA a továbbiakban nem játszik szerepet, amikor az önkormányzati hatóságok közül választanak, hogy a szolgáltatásokat »házon belül« oldják meg, vagy magánszektorbeli szolgáltatóktól vásárolják a HÉA-köteles szolgáltatásokat. [...] A semlegesség tekinthető tehát a HÉA-visszatérítési rendszer célkitűzéseinek.”

A norvég hatóságok hangsúlyozták a vizsgálat előzetes szakaszában már kifejtett álláspontjukat, miszerint a HÉA-visszatérítési rendszer nem minősül támogatási intézkedésnek azon vállalkozások esetében, amelyek a HÉA-visszatérítési törvény 2. cikkének hatálya alá esnek. Ezen állítás oka az, hogy amikor 2004-ben bevezették a HÉA-visszatérítési rendszert, az éves költségvetésből az önkormányzatok számára elkülönített előirányzatokat a visszatérített előzetesen felszámított adó feltételezett összegével csökkentették. A HÉA-visszatérítési rendszernek tehát nincs bevételi hatása a kormány számára. A rendszer tehát – az önkormányzatoknak nyújtott költséglegyenlítések/-visszatérítések révén – önfinanszírozó rendszerként jellemezhető.

4.2. Állami támogatás az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében

A 2006. szeptember 18-án kelt levelükben a norvég hatóságok a következő okok miatt kifejezték egyet nem értésüket azzal kapcsolatban, hogy a Hatóság értékelése szerint a HÉA-visszatérítési rendszer állami támogatásnak minősül:

Gazdasági előny

A Norvég hatóságok meggyőződése szerint nem helyes a HÉA-visszatérítést olyan „előnyként” értékelni, amely a vállalkozásokat mentesíti a rendszerint a költségvetésükből fedezett terhek alól. Semmilyen tényleges gazdasági segítséget nem nyújtanak, mivel az önkormányzatok a HÉA-visszatérítési rendszert maguk finanszírozzák az általános támogatások csökkentése révén. A HÉA-visszatérítési rendszer nem foglal magában semmilyen adócsökkentést vagy adóhalasztást. A norvég hatóságok szerint ebből következik, hogy helytelen összehasonlítani a HÉA-visszatérítési rendszert azokkal az intézkedésekkel, amelyek a kedvezményezett adóterhének valós csökkentését foglalják magukban.

Szelektivitás

A HÉA-visszatérítési törvény hatályát egyértelműen meghatározza, hogy a vásárlásokra előzetesen felszámított adó csak a törvény 2. cikkének hatálya alá tartozó jogi személyeknek téríthető vissza.

A szelektív adóintézkedést azonban indokolhatja a szóban forgó adórendszer természete vagy általános szisztematikája. A norvég hatóságok úgy vélik, hogy a Hatóság azáltal, hogy a HÉA-visszatérítés esetében úgy ítélte meg, hogy az nem képezi a HÉA-rendszer részét, elutasította a norvég hatóságok azon érvét, amely szerint a HÉA-visszatérítést a HÉA-rendszer természetével és logikájával összeegyeztethetőnek lehet tekinteni. E megközelítés ellen a norvég hatóságok a Hatóság állami támogatásokról szóló iránymutatásának 17B.3.1. pontjára és az azt követő

bekezdésekre hivatkozva tiltakoztak, amelyek a megkülönböztető intézkedések különböző aspektusaival foglalkoznak. A norvég hatóságok úgy ítélték meg, hogy a kérdéses adórendszer természete, illetve általános szisztematikája indokolja a HÉA visszatérítést, és a Hatóság állami támogatásokról szóló iránymutatásának 17B.3.4. pontjára („Az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alkalmazása a közvetlen vállalati adóztatással kapcsolatos intézkedésekre”) hivatkozta. Az alapelv szerint a HÉA-rendszernek semlegesnek és megkülönböztetéstől mentesnek kell lennie. A norvég hatóságok véleménye szerint a semlegességet tehát a HÉA-rendszer elválaszthatatlan részének tekinthető. A semlegesség, amely a HÉA-rendszer eleme, egyúttal a HÉA-visszatérítési program célkitűzése is. A norvég hatóságok tehát úgy hiszik, hogy a HÉA-visszatérítést a HÉA-rendszer természetével és logikájával összeegyeztethetőnek lehet tekinteni.

Ezen felül a norvég hatóságok megjegyezték, hogy amennyiben a HÉA-visszatérítési rendszert fokozatosan meg kellene szüntetni, ismét fellépne a verseny HÉA-rendszer által okozott torzulása. „Ha az önkormányzatok nem igényelhetnék vissza az előzetesen felszámított HÉA-t, az befolyásolná az önkormányzatok választását aközül, hogy a szolgáltatásokat »házon belüli« oldják meg, vagy magánszektorbeli szolgáltatóktól vásárolják a HÉA-köteles szolgáltatásokat.”

A norvég hatóságok rámutattak, hogy a verseny HÉA-rendszer által okozott torzulásának mérsékelése érdekében az úgynevezett Rattsø bizottság számos intézkedési lehetőséget vizsgált meg, mielőtt úgy határozott volna, hogy a HÉA-visszatérítési rendszer a legmegfelelőbb ⁽¹⁾. A bizottság által vizsgált lehetséges intézkedések egyike szerint kibővítené az önkormányzatok joga az előzetesen felszámított HÉA levonása tekintetében. Egy másik lehetőség volna általános HÉA-kötelezettség alá vonni az önkormányzatokat. A Rattsø bizottság azért nem döntött amellett, hogy az önkormányzatok jogát az előzetesen felszámított HÉA levonását illetően kibővítsék, mivel ez az intézkedés törést jelentene a HÉA mint általános adó tekintetében. Figyelembe vették azt is, hogy ez az intézkedés más csoportok részéről nyomást eredményezne. A Rattsø bizottság az önkormányzatok általános HÉA-kötelezettség alá vonását is elvetette. Egyéb tényezők mellett a bizottság arra is rámutatott, hogy – mivel sok önkormányzati szolgáltatást ingyenesen végeznek – nincs számítási alapja a HÉA-nak.

„Az önkormányzatok jogának az előzetesen felszámított HÉA levonása tekintetében való kibővítése, illetve az önkormányzatok általános HÉA-kötelezettség alá vonása a HÉA-rendszer keretében megoldás lehet. Ezen intézkedések motivációja – hogy a HÉA-rendszer okozta versenytorzulásokat mérsékeljük – azonban megegyezik a HÉA-visszatérítési rendszerével. Ezen felül gazdasági értelemben nincs különbség a visszatérítési rendszer és a önkormányzatok jogának az előzetesen felszámított adó levonása tekintetében való kibővítése között. A minisztérium tehát úgy véli, hogy önmagában a HÉA-visszatérítési rendszer kialakításának nincsenek következményei.”

⁽¹⁾ Norges Offentlige Utredninger (NOU) 2003: 3, Merverdiavgiften og kommunene, Konkurransesvidninger mellom kommuner og private (a továbbiakban: a Rattsø jelentés).

A kereskedelemre gyakorolt hatás

A norvég hatóságok bírálták a Hatóság értékelését a „kereskedelemre gyakorolt hatás” kritériumát illetően.

„A HÉA-visszatérítési rendszer révén az önkormányzatoknak elsősorban a kötelező tevékenységeikkel kapcsolatos áruk és szolgáltatások vásárlására előzetesen felszámított adót térítik vissza. Az önkormányzatokat törvény kötelezi bizonyos szolgáltatások nyújtására. Ez az eset áll fenn különösen az oktatási, az egészségügyi és a szociális területeken. Az egészségügy terén például az önkormányzatok többek között biztosítaniuk kell általános orvosi szolgáltatásokat, betegápolási szolgáltatásokat, szülésznői szolgáltatásokat és gondozóotthoni szolgáltatásokat. A szociális ágazatban az önkormányzatoknak gyakorlati és gazdasági támogatást kell nyújtaniuk a rászorulóknak részére, pl. szociális lakásokat kell biztosítaniuk.”

„A HÉA-visszatérítési törvény 2. és 3. cikke alapján a HÉA visszatéríthető azon önkormányzatok számára is, amelyek nem kötelező tevékenységeket folytatnak. A megyei önkormányzati szakiskolák által végzett speciális oktatáson kívül a minisztérium azonban nem ismer a HÉA-rendszer hatályán kívül eső egyetlen olyan területet sem, amely esetében felmerülne a kérdés, hogy a HÉA-visszatérítés kedvezményezettjei más EGT-beli vállalkozásokkal versenyezve folytatják-e tevékenységeiket.”

A norvég hatóságok úgy hiszik, hogy a HÉA-törvény alkalmazása alól mentesített ágazatokban nagyon kevés olyan vállalkozás nyújt szolgáltatást a HÉA-visszatérítési törvény hatálya alá tartozó norvég vállalkozásokkal versenyezve, amely a környező európai országokban rendelkezik székhellyel. Ezen felül az olyan körülmények, mint a szolgáltatásnyújtó székhelyétől való földrajzi távolság, a nyelvi nehézségek, valamint a kulturális kötődések egyéb formái meghatározóak a szolgáltatásnyújtó kiválasztása során.

A norvég hatóságok úgy ítélték meg, hogy a HÉA-visszatérítési rendszernek az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kritériumok szerinti valós értékelésének elvégzése érdekében fontos, hogy a nem HÉA-köteles ágazatokban rendkívül csekély a norvég vállalkozások és az EGT-beli más vállalkozások között folyó verseny.

A norvég hatóságok tehát úgy vélik, hogy a nem HÉA-köteles ágazatokban működő vállalkozások számára nyújtott HÉA-visszatérítés nem képes befolyásolni az EGT-megállapodás szerződő felei közötti kereskedelmet.

4.3. Általános megjegyzések

A norvég hatóságok számos olyan uniós tagállamra hivatkoztak, amelyek az önkormányzatok esetében bevezették a nem adóköteles vagy adómentes tevékenységekre vonatkozó HÉA-költségek visszatérítésének rendszerét. Svédországban, Dániában, Finnországban, Hollandiában és az Egyesült Királyságban különféle – az önkormányzatok számára HÉA-visszatérítést biztosító –

rendszereket vezettek be annak érdekében, hogy az önkormányzatok lehetőleg semlegesen dönhessenek afelől, hogy a közszolgáltatásokat a közszférán belül, vagy a magánszektorból szerzik-e be. Különböző, nagyjából hasonló jellegű HÉA-visszatérítési rendszereket hoztak létre Franciaországban, Luxemburgban, Ausztriában és Portugáliában is.

Ezen kívül a norvég hatóságok Bolkestein urat, korábbi versenypolitikai biztost is idézték. A 2000. február 1-jén kelt levélben, amelyet Michel Hansenne-nek (Belgium) címzett – aki az Európai Parlamentnek intézett kérdést azzal kapcsolatban, hogy az Egyesült Királyság HÉA-visszatérítési rendszere összeegyeztetendő-e a hatodik HÉA-irányelvvel – Bolkestein biztos megállapította, hogy a HÉA-visszatérítési rendszer „nem ellentétes a hatodik HÉA-irányelvvel”, mivel „különböző hatóságok közötti, tisztán pénzügyi ügyletet foglal magában, és a hatóságok finanszírozására vonatkozó megfelelő nemzeti politika irányítja”.

Bolkestein úr megjegyzést fűzött „egy lehetséges rendszerhez” is, „amely szerint az ír kormány támogatást nyújtana az ír segélyszervezeteknek az általuk fizetett nem levonható HÉA-val megegyező összegben”. Megállapította, hogy „az állami támogatások odaítélése önmagában nem ellentétes az Európai Unió HÉA-jogszabályával”.

A norvég hatóságok elismerték, hogy a fenti idézetek egyike sem foglalkozik közvetlenül az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal. Véleményük szerint azonban ezekből úgy tűnik, hogy a HÉA-visszatérítési rendszereket nem tekintik ellentétesnek a hatodik HÉA-irányelvvel. Meglátásuk szerint ez azt tükrözi, hogy a HÉA-visszatérítési rendszerek összhangban állnak a HÉA-rendszer természetével és logikájával.

II. ÉRTÉKELÉS

1. Az állami támogatás jelenléte

1.1. Bevezetés

Az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól:

„Ha e megállapodás másként nem rendelkezik, összeegyeztethetetlen az e megállapodásban foglaltak érvényesülésével az EK-tagállamok vagy az EFTA-államok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a Szerződő Felek közötti kereskedelmet.”

A Hatóság előzetesen megjegyzést kíván tenni a jelenlegi értékelés hatálya tekintetében. E határozat nem a norvég hatóságok azon határozatával foglalkozik, amely szerint egyes ügyleteket mentesítenek a HÉA-törvény alkalmazásának hatálya alól, hanem csak a HÉA-visszatérítési törvény hatálya alá tartozó bizonyos személyek által fizetett előzetesen felszámított adó visszatérítését érinti.

Ezen felül a Hatóság szeretne kiemelni három megjegyzést, amelyek a 225/06/COL sz. határozatában is szerepelnek:

Először, általános szabályként az EFTA-államok adórendszere nem tartozik az EGT-megállapodás hatálya alá. Saját politikája alapján minden egyes EFTA-állam maga alakítja ki és alkalmazza adórendszerét. Egy olyan adóintézkedés alkalmazása azonban, mint például az előzetesen felszámított adó visszatérítése, amelyről a HÉA-visszatérítési törvény 3. cikke rendelkezik, maga után vonhatja, hogy az intézkedés az EGT-megállapodás 61. cikke (1) bekezdésének hatálya alá kerüljön. Az ítélezési gyakorlat⁽¹⁾ szerint a 61. cikk nem tesz különbséget az állami beavatkozási intézkedések között azok indítékára vagy céljára tekintettel, hanem kihatásuk szerint határozza meg azokat.

Másodszor az a kérdés, hogy vajon a kérdéses intézkedés állami támogatásnak minősül-e, csak annyiban merül fel, ha gazdasági tevékenységet érint, azaz olyan tevékenységet, amely keretében egy adott piacon árukat és szolgáltatásokat kínálnak⁽²⁾. Egy intézkedés csak akkor minősül állami támogatásnak, ha annak kedvezményezettjei vállalkozások. A versenyszabályok alkalmazásában egy vállalkozás „bármilyen, gazdasági tevékenységet végző jogalany, jogállásától és finanszírozásának módjától függetlenül”⁽³⁾. Bár néhány intézmény, amely előzetesen felszámított adóvisszatérítést kap, nem teljesíti a vállalkozás kritériumait, az a tény, hogy a HÉA-visszatérítési törvény néhány kedvezményezettje vállalkozásnak tekinthető, elegendő alapot szolgáltat arra, hogy a rendszert állami támogatásként értékeljék⁽⁴⁾.

Harmadszor, támogatás nyújtható állami vállalkozásoknak éppúgy, mint magánvállalkozásoknak⁽⁵⁾. Annak érdekében, hogy egy állami vállalkozást állami támogatás kedvezményezettjének tekintsenek, nem szükséges, hogy az az államtól elkülönülő jogalany legyen. Az, hogy egy intézmény a közjog hatálya alá tartozik és nonprofit intézmény, nem szükségszerűen jelenti azt, hogy az állami támogatásra vonatkozó szabályok értelmében nem minősül „vállalkozásnak”⁽⁶⁾.

Negyedszer, a norvég hatóságoknak az Európai Unión belül létező hasonló rendszerekre vonatkozó általános megjegyzései tekintetében a Hatóság meg kívánja jegyezni, hogy e rendszerek

különbözhetnek a HÉA-visszatérítési törvénytől, valamint azt, hogy a Hatóság tájékoztatta az Európai Bizottságot a norvég hatóságok észrevételeiről. Ezen kívül az esetjog szerint „azt, hogy egy tagállam megsérti a Szerződés szerinti kötelezettségét a 92. cikkben meghatározott tilalommal kapcsolatban, nem igazolhatja az a tény, hogy más tagállamok is elmulasztották e köteleesség teljesítését.”⁽⁷⁾

A következőkben a Hatóság értékeli, vajon a HÉA-visszatérítési törvény mint támogatási rendszer⁽⁸⁾ megfelel-e az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kritériumoknak ahhoz, hogy állami támogatásnak lehessen tekinteni.

1.2. Állami források

Ahhoz, hogy az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak lehessen tekinteni, a támogatást állami forrásokból kell nyújtani.

A visszatérítést közvetlenül az állam nyújtja, tehát arra állami források felhasználása révén kerül sor.

A norvég hatóságok érvelése szerint a HÉA-visszatérítési rendszer nem minősül állami támogatási intézkedésnek, mivel önfinanszírozó rendszerről van szó. Véleményük szerint az önkormányzatok maguk finanszírozzák a HÉA-visszatérítési rendszert az állami támogatásból nekik juttatott általános átutalások csökkentése révén. A HÉA-visszatérítési rendszer 2004-es bevezetésével az éves költségvetésből az önkormányzatok számára elkülönített előirányzatokat a visszatérített előzetesen felszámított adó feltételezett összegével csökkentették.

A Hatóság úgy véli, hogy az állami támogatások tekintetében lényegtelen, hogy csökkentették-e azt a pénzüsszeget, amelyet az önkormányzatok kaptak. Az a fontos, hogy a versenyszabályok értelmében vett vállalkozások kaptak-e az államtól állami forrásból származó pénzügyi támogatást. Amennyiben valamely önkormányzat vállalkozásként tevékenykedik, az állami támogatások szempontjából másképpen kell kezelni, mint a hatóságként tevékenykedő önkormányzatot. A Hatóság következtetéseit nem változtatja meg, hogy a helyi és regionális hatóságoknak átutalt források csökkentése központi szinten ellensúlyozza-e a visszatérítés állami költségeit. Az előzetesen felszámított adó visszatérítését állami költségvetésből finanszírozzák, tehát állami forrásnak minősül.

Ezen felül a Hatóság értelmezése szerint az egyes önkormányzatok esetében az állami források csökkentése nem pontosan felel meg a HÉA-visszatérítésnek, amelyben részesülnek.

⁽¹⁾ E-6/98 sz. Norvégia kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügy ([1999] EFTA bírósági jelentés, 76. o., 34. pont); E-5/04, E-6/04 és E-7/04. sz. Fesil and Finnjord, PIL és társai, valamint Norvégia kontra EFTA Felügyeleti Hatóság egyesített ügyek ([2005] EFTA bírósági jelentés, 121. o., 76. pont); A 173/73. sz. Olaszország kontra Bizottság ügy (EBHT 1974., 709. o., 13. bekezdés). és C-241/94 Franciaország kontra Bizottság ügy (EBHT 1996., I-4551, 20. pont).

⁽²⁾ C-180/98-től C/184/98-ig Pavlov és társai egyesített ügyek, EBHT 2000., I-6451, 75. pont.

⁽³⁾ C-41/90. sz. Höfner és Elser ügy EBHT 1991., I-1979. o., 21. pont.

⁽⁴⁾ E-2/05 sz. EFTA Felügyeleti Hatóság kontra Izland ügy [2005] EFTA bírósági jelentés, 202. o., 24. pont.

⁽⁵⁾ A C-387/92. sz. Banco Exterior de España ügy, EBHT 1994., I-877. o. 11. pont.

⁽⁶⁾ C-244/94. sz. Fédération Française des Sociétés d'Assurance et a. ügy, EBHT 1995., I-4013. o., 21. pont; és a 78/76. sz. Steinike & Weinlig ügy EBHT 1977., 595. o., 1. pont.

⁽⁷⁾ A fenti (24) bekezdésben említett 78/76. sz. Steinike & Weinlig ügy, a T-214/95. sz. Het Vlaamse Gewest kontra Bizottság ügy, EBHT 1998., II-717. o., 54. pont.

⁽⁸⁾ A Hatóság a 225/06/COL határozat II. Fejezete 2.1. szakaszában úgy értékelte, hogy a HÉA-visszatérítési törvény támogatási rendszert valósít meg. Erre az értékelésre történik hivatkozás.

1.3. Gazdasági előny

Gazdasági előnynek minősül az állam által vagy állami forrásból egy vállalkozásnak nyújtott pénzügyi intézkedés, amely mentesíti a vállalkozást a rendszerint a költségvetéséből fedezett költségek alól ⁽¹⁾.

A norvég hatóságok érvelése szerint a HÉA-visszatérítési rendszer nem minősül előnyt biztosítónak, mivel a rendszer sem adócsökkentést, sem adóhalasztást nem foglal magában. A HÉA-visszatérítési rendszer nem okozza a kedvezményezett adóterhének csökkentését.

A Hatóság nem osztja ezt az álláspontot. Véleménye szerint a norvég hatóságok az állami támogatások tekintetében nem tesznek kellőképpen különbséget az állam egyes szférái, azaz ebben az esetben az állam, mint adóhatóság, az önkormányzatok mint állami szervek és az önkormányzati vállalkozások mint különálló alanyok között.

Annak meghatározására, vajon nyújtottak-e gazdasági előnyöket, a Hatóságnak értékelnie kell, hogy az intézkedés mentesíti-e a kedvezményezetteket olyan terhek alól, amelyeket normális esetben működésük során viselnek. Az előzetesen felszámított adó megfizetése működési költség, amely egy vállalkozás rendes gazdasági tevékenysége során végzett vásárlásokhoz kapcsolódik, és amelyet rendszerint maga a vállalkozás fedez. Amennyiben a norvég hatóságok visszatérítik az árukra és szolgáltatásokra fizetett előzetesen felszámított adót azon vállalkozásoknak, amelyek a HÉA-visszatérítési törvény 2. cikkének hatálya alá tartoznak, akkor e vállalkozások számára gazdasági előnyt biztosítanak. Előnyben részesülnek, mivel a működési költségeket, amelyeket e vállalkozásoknak kell állniuk, csökkentik a visszatérített előzetesen felszámított adó összegével.

A HÉA-visszatérítési törvény tehát magában foglalja gazdasági előny nyújtását a rendszer kedvezményezettjeinek.

1.4. Szelektivitás

Ahhoz továbbá, hogy egy támogatási intézkedés az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősüljön, szelektívnek kell lennie olyan értelemben, hogy „bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését” előnyben részesíti.

A 225/06/COL számú határozatában a Hatóság úgy ítélte meg, hogy a HÉA-visszatérítési törvény lényegét tekintve szelektív intézkedés. A HÉA-visszatérítési törvény hatályát egyértelműen meghatározza, hogy a vásárlásokra előzetesen felszámított adó csak a HÉA-visszatérítési törvény 2. cikkének hatálya alá tartozó adóalanyoknak téríthető vissza. A HÉA-visszatérítési törvény

alapján azon vállalkozásoknak nyújtott előny, amelyek részére az előzetesen felszámított adót visszatérítették, magában foglalja azon kötelezettség alóli mentességet, amely az áruk és szolgáltatások valamennyi vásárlójára alkalmazandó általános HÉA-rendszerből adódik.

A Bíróság joggyakorlata megállapította, hogy a különleges adóintézkedéseket mindazonáltal igazolhatja az adórendszer belső logikája, amennyiben ezek összhangban állnak egymással ⁽²⁾. Bármely olyan intézkedés, amely egy konkrét ágazatban működő vállalkozásokat részben vagy teljesen mentesíteni kíván az általános rendszer szokásos alkalmazásából adódó terhek alól, állami támogatásnak minősül, amennyiben e kivételt nem indokolja az általános rendszer természete vagy logikája ⁽³⁾.

A Hatóság értékeli, hogy a HÉA-visszatérítési törvény 3. cikke szerint visszatérített előzetesen felszámított adó megfelel-e a HÉA-rendszer logikájának. Ezen értékelés céljából a Hatóságnak mérlegelnie kell, hogy az előzetesen felszámított adó visszatérítése megfelel-e a HÉA-rendszer célkitűzéseinek, vagy más, a HÉA-rendszerben nem szereplő célkitűzéseket próbál megvalósítani.

A HÉA-rendszer elsődleges célja az, hogy megadóztasson bizonyos árukat és szolgáltatásokat. A HÉA az áruk és szolgáltatások fogyasztására felszámított közvetett adó. Szabályként a HÉA-t a szállítási lánc minden szakaszában, valamint az áruk és szolgáltatások külföldről történő importálására is kiszabják. A végső fogyasztó a HÉA-t a vásárlói ár részeként fizeti meg, és nem jogosult az előzetesen felszámított adó levonására.

Bár elvben az áruk és szolgáltatások valamennyi értékesítése HÉA-köteles, néhány ügylet mentesíthető (és ennek következményeként az előzetesen felszámított adó ez esetekben nem írható jóvá), ami azt jelenti, hogy az ilyen szolgáltatások nem adókötelesek.

A norvég HÉA-törvény I. fejezetének 5., 5a. és 5b. cikke mentesíti az olyan szolgáltatásokat, mint például ingatlan értékesítése vagy bérbe adása, egészségügyi és azzal kapcsolatos szolgáltatások, szociális, oktatási, pénzügyi szolgáltatások stb. Ezen áruk vagy szolgáltatások nyújtóit a HÉA szempontjából végső fogyasztóként kezelik, mivel anélkül kell kifizetniük az előzetesen felszámított adót, hogy lehetőségük lenne felszámított adót kiszámlázni értékesítéseik során. A rendszer logikájából adódik, hogy az áruk és szolgáltatások HÉA alól mentesített nyújtóinak, valamint a végső fogyasztóknak nincs lehetőségük arra, hogy az előzetesen felszámított adót levonhassák.

⁽²⁾ A fentiekben említett E-6/98. sz. Norvégia kontra EFTA Felügleleti Hatóság ügy, 38. pont; az E-5/04, E-6/04 és E-7/04. sz. *Fesil and Finnjord, PIL és társai, valamint Norvégia kontra EFTA Felügleleti Hatóság* egyesített ügyek, 84–85. bekezdés; T-127/99., T-129/99. és T-148/99. sz. *Territorio Histórico de Alava et al. kontra Bizottság* ügy, EBHT 2002., II-1275. o., 163. pont, a C-143/99. sz. *Adria-Wien Pipeline* ügy, EBHT 2001., I-8365. o., 42. pont; a T-308/00. sz. *Salzgitter kontra Bizottság* ügy, EBHT 2004., II-1933. o., 42. pont, a C-172/03. sz. *Wolfgang Heiser* ügy, EBHT 2005., I-1627. o., 43. pont.

⁽³⁾ E-6/98 sz. *Norvégia kontra EFTA Felügleleti Hatóság* ügy [1999] EFTA bírósági jelentés, 76. o., 38. pont; az E-5/04, E-6/04 és E-7/04. sz. *Fesil and Finnjord, PIL és társai, valamint Norvégia kontra EFTA Felügleleti Hatóság* egyesített ügyek, 76–89. pont; a 173/73. sz. *Olaszország kontra Bizottság* ügy, EBHT 1974., 709.o, 16. pont.

⁽¹⁾ A fentiekben említett E-5/04, E-6/04 és E-7/04. sz. *Fesil and Finnjord, PIL és társai, valamint Norvégia kontra EFTA Felügleleti Hatóság* egyesített ügyek, 76., 78–79. bekezdés; A C-301/87. sz. *Franciaország kontra Bizottság* ügy, EBHT 1990., I-307. o., 41. bekezdés.

A HÉA-rendszer e logikus következménye azonban egy másik szinten torzulást eredményezett, amelyet a norvég hatóságok a HÉA-visszatérítési törvény bevezetésével próbáltak ellenpontosítani. Ebből következik, hogy a HÉA-visszatérítési törvény logikája ellensúlyozni kívánja a HÉA rendszer logikus következményeit, amelyek bizonyos szolgáltatások adómentesítéséből adódnak. A HÉA-visszatérítési törvény logikája tehát az, hogy ne szabjanak ki adót a végső fogyasztóra, mint az általános HÉA-rendszerben, hanem mentesítsék a végső fogyasztók bizonyos csoportját annak érdekében, hogy a HÉA-köteles ügyletek „házon belül”, illetve külső forrásokból történő megoldása közötti verseny torzulását megelőzzék.

A norvég hatóságok magyarázata szerint a HÉA-visszatérítési törvény 1. cikke értelmében az előzetesen felszámított adó visszatérítésének célja az volt, hogy egyenlő feltételeket biztosítson az önellátás és a tevékenység-kihelyezés számára a HÉA-köteles áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

A Hatóság úgy ítéli meg, hogy a megfizetett előzetesen felszámított adó visszatérítését, amennyiben arra nem a HÉA-rendszerben meghatározott okok miatt kerül sor, nem indokolja a HÉA-rendszert elsődlegesen inspiráló célkitűzés, vagyis hogy egy adott tevékenységre adót vessenek ki. Bár dicséretes a norvég hatóságok célkitűzése, hogy a közintézmények esetében egyenlő feltételeket biztosítsanak az önellátás és a tevékenység-kihelyezés számára a HÉA-köteles áruk és szolgáltatások vonatkozásában, azonban csak nehezen tekinthető a HÉA-rendszer természetével és logikájával összeegyeztethetőnek. Ebben a tekintetben a Hatóság különösen a *Heiser* ⁽¹⁾ ügy joggyakorlatára hivatkozik, amely szerint az a pusztán tény, hogy az intézkedés célja dicséretes, még nem elégséges ahhoz, hogy az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében ne tekintsek állami támogatásnak. Az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése nem tesz különbséget az állami beavatkozási intézkedések között azok indítékára vagy céljára tekintettel, hanem kihatásuk szerint határozza meg azokat ⁽²⁾.

A Hatóság nem hagyja figyelmen kívül, hogy a norvég hatóságoknak a HÉA-visszatérítési törvény bevezetésével megvalósítani kívánt célja az volt, hogy a közigazgatásban semlegességet alakítson ki a HÉA-köteles áruk és szolgáltatások beszerzése terén. E semlegesség nem tévesztendő össze azzal a semlegességgel, amely a HÉA-rendszer része.

Mivel a célkitűzés, hogy a közintézmények esetében egyenlő feltételeket biztosítsanak az önellátás és a tevékenység-kihelyezés számára az áruk és szolgáltatások vonatkozásában, nincs összhangban a HÉA-rendszer logikájával, az csak a szóban forgó intézkedés összeegyeztethetőségének értékelése során vehető figyelembe.

E fent említett okok miatt a hatóság következtetése az, hogy a HÉA-visszatérítést a HÉA-rendszer természete és logikája nem indokolja. Szelektív intézkedésről van tehát szó.

⁽¹⁾ A fent említett C-172/03. sz. *Wolfgang Heiser* ügy.

⁽²⁾ C-159/01. sz. *Hollandia kontra Bizottság* ügy, EBHT 2004., I-4461. o., 51. pont.

1.5. A verseny torzulása

Azok az intézkedések tartoznak az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése alá, amelyek torzítják a versenyt vagy annak torzulásával fenyegetnek.

Csupán a HÉA-visszatérítési törvény 2. cikke alá tartozó állami és magánszervezetek részére téríthető vissza az előzetesen felszámított adó. Ennek folytán ha ezen szervezetek a HÉA alkalmazása alól mentesülő szolgáltatások nyújtása során olyan vállalkozásokkal állnak versenyben, amelyek nem tartoznak a HÉA-visszatérítési törvény 2. cikke alá, ez utóbbiaknak magasabb beszerzési költségekkel kell számolniuk, holott hasonló szolgáltatásokat nyújtanak. Bár az előzetesen felszámított adó visszatérítésének célja az, hogy a verseny önkormányzati beszerzésekkel kapcsolatos torzulását enyhítse, az a gazdasági tevékenységet folytató közintézmények és a HÉA alkalmazása alól mentesülő ágazatokban ugyanazon gazdasági tevékenységet végző magánvállalkozások közötti versenyhelyzet torzulását idézte elő. Következésképpen az állami beavatkozás miatt a magánszolgáltatók által kínált, egyébként minden más szempontból hasonló termékek többé kerülnének. Tehát a verseny torzul. Azokon a területeken, ahol az állami és a magánszolgáltatók egyaránt részesülnek visszatérítésben, a támogatás még mindig versenytorzulással fenyegetne a helyi szolgáltatók és az ugyanazon piacon tevékenykedő más EGT-országbeli gazdasági szereplők között.

Ezért a HÉA alkalmazása alól mentesülő, javak előállítását végző vagy szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásoknak nyújtott visszatérítés tekintetében a Hatóság véleménye szerint fennáll a versenyhelyzet torzulása a vállalkozások között.

1.6. A kereskedelemre gyakorolt hatás

Valamely állami támogatás csak annyiban tartozik az EGT-megállapodás 61. cikke (1) bekezdésének hatálya alá, amennyiben annak kihatása van az EGT-megállapodás szerződő felei közötti kereskedelemre.

A Hatóság 225/06/COL. sz. határozatára tett észrevételeikben a norvég hatóságok vitatták a Hatóság értékelését a kereskedelemre gyakorolt hatás kritériumával kapcsolatban, mivel az – szerintük – nem a helyzet méltányos megítélésén alapul. Véleményük szerint a HÉA-visszatérítési rendszer révén az önkormányzatok elsősorban a kötelező tevékenységeik céljára vásárolt áruk és szolgáltatások után kapják vissza az előzetesen felszámított adót. Az önkormányzatok által esetlegesen végzett nem kötelező tevékenységek vonatkozásában a norvég hatóságok nem találtak a HÉA alkalmazása alól mentesülő egyetlen olyan területet sem, ahol a HÉA-visszatérítés kedvezményezettjei az üzleti tevékenységük folytatása során versenyhelyzetben lennének más EGT-n belüli vállalkozásokkal, leszámítva a panaszos által hivatkozott speciális iskolatípust. A norvég hatóságok úgy vélik, hogy rendkívül csekély azon szomszédos európai országokban honos vállalkozások száma, amelyek a HÉA-visszatérítési törvény hatálya alá tartozó norvég vállalkozásokkal versenyhelyzetben lennének.

A Hatóság újfent megerősíti a 225/06/COL számú határozatában a kereskedelemre gyakorolt hatás vonatkozásában kifejezett álláspontját. A Hatóság feladata annak megvizsgálása, hogy egy adott támogatási rendszer alkalmas lehet-e az EGT-n belüli kereskedelem hátrányos befolyásolására, nem pedig a rendszer valós hatását kell meghatározni⁽¹⁾. Elviekben a HÉA-visszatérítési rendszer alá tartozó valamennyi kedvezményezett részesülhet az előzetesen felszámított adó visszatérítésében a rendszer feltételei szerint, függetlenül attól, hogy egy adott gazdasági szereplő számára nyújtott támogatást gyakorolhat-e a kereskedelemre. Az EB ítélkezési gyakorlata értelmében: „támogatási rendszer esetén a Bizottság a kérdéses rendszer általános jellemzőinek vizsgálatára szorítkozhat, anélkül, hogy szükséges lenne minden egyes olyan eset vizsgálata, amelyre a rendszer alkalmazandó”⁽²⁾. Az EFTA-Bíróság is jóváhagyta ezen értelmezést⁽³⁾.

A kereskedelemre gyakorolt hatás kritériumának hagyományos értelmezése szerint egy intézkedés rendszerint állami támogatásnak minősül, ha az képes befolyásolni az EGT-államok közötti kereskedelmet⁽⁴⁾. Bármennyire is helytálló a norvég hatóságok becslése, miszerint igen csekély számú EGT-ország-beli vállalkozás áll versenyhelyzetben a HÉA visszatérítési törvény kedvezményezettjeivel, mégis fennáll annak lehetősége, hogy a támogatási intézkedés hátrányosan befolyásolja a kereskedelmet, tekintettel arra, hogy az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében sem a kedvezményezettek száma, sem a versenytársak száma nem számít a kereskedelemre gyakorolt hatás kritériuma lényeges elemének⁽⁵⁾.

Az állami támogatás vállalkozásnak történő nyújtása a belső készlet fenntartásához vagy növeléséhez vezethet, ami azzal a következménnyel jár, hogy a többi vállalkozás számára csökken az érintett EGT-országok piacára való behatolás lehetősége⁽⁶⁾. A támogatás jellege ezért nem függ a nyújtott szolgáltatások helyi

vagy regionális jellegétől vagy az érintett tevékenységi terület méretétől⁽⁷⁾.

Nincsen küszöb vagy százalékos arány, amely alatt úgy lehetne tekinteni, hogy nem érintett a szerződő felek közötti kereskedelem⁽⁸⁾. Éppen ellenkezőleg, az ítélkezési gyakorlat szerint⁽⁹⁾, ha az állami forrásokból nyújtott pénzügyi támogatás megerősíti egy vállalkozás helyzetét más, az EGT-n belüli kereskedelemben versenyző vállalkozásokéhoz képest, az utóbbiakat a támogatás által érintett vállalkozásoknak kell tekinteni.

A HÉA-törvény I. fejezetének 5. és 5a. cikke mentesít bizonyos ügyleteket a HÉA-törvény alkalmazása alól. Továbbá ugyanezen törvény 5b. cikke előírja, hogy bizonyos szolgáltatások nyújtása – többek között az egészségügyi és az egészséggel kapcsolatos szolgáltatások, a szociális, az oktatási, a pénzügyi szolgáltatások, a hatósági jogkör gyakorlásával összefüggő szolgáltatások, a színházi-, opera-, balett-, mozi- és cirkuszi előadások, illetve a képtárak és múzeumok kiállításai látogatására való jogosultság formájában nyújtott szolgáltatások, a lottójáték-szolgáltatások, az iskolai és diákétkezdékben való étkeztetési szolgáltatások, stb. – nem tartozik a törvény hatálya alá. Tehát mindezen szolgáltatások mentesülnek a HÉA alkalmazása alól, de elvileg a HÉA-visszatérítési törvény hatálya alá tartoznak⁽¹⁰⁾. Fenti ágazatok közül némelyik – így például a pénzügyi szolgáltatások, az iskolai és diákétkezdékben való étkeztetéssel kapcsolatos szolgáltatások, egyes fogászati szolgáltatások, díjazás ellenében nyújtott bizonyos oktatási szolgáltatások, egyes moziszerződések – részlegesen vagy teljesen nyitott az EGT-szintű verseny előtt. A verseny előtt megnyitott ágazatokban tevékenykedő vállalkozásoknak nyújtott támogatás tehát befolyásolhatja az EGT-megállapodás szerződő felei közötti kereskedelmet.

Fenti okokból és figyelemmel a Bíróság joggyakorlatára, a Hatóság úgy véli, hogy a HÉA-visszatérítési törvény egy olyan általános nemzeti visszatérítési rendszer, amely képes az EGT-megállapodás szerződő felei közötti kereskedelem befolyásolására.

1.7. Következtetések

Fentiek miatt a Hatóság azt a következtetést vonja le, hogy a HÉA-visszatérítési törvény az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatási rendszernek minősül.

⁽¹⁾ C-298/00. P sz. Olaszország kontra Bizottság EBHT 2004., I-4087. o., 49. pont, és C-372/97. sz. Olaszország kontra Bizottság ügy, EBHT 2004., I-3679. o., 44. pont.

⁽²⁾ T-171/02. sz. Regione autonoma della Sardegna kontra Bizottság ügy, EBHT 2005., II-2123. o., 102. pont; 248/84. sz. Németország kontra Bizottság ügy, EBHT 1987., 4013. o., 18. pont; A C-75/75. sz. Belgium kontra Bizottság ügy, EBHT 1999., I-3671. o. 48. pont és C-278/00. sz. Görögország kontra Bizottság EBHT, 2004., I-3997. o., 24. pont.

⁽³⁾ Fent idézett E-6/98. sz. Norvégia kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügy, 57. pont, és E-2/05 sz. EFTA Felügyeleti hatóság kontra Izland ügy, EFTA-Bírósági jelentés [2005], 202. o., 24. pont.

⁽⁴⁾ T-298/97-T-312/97. sz. többek között Alzetta a.o. kontra Bizottság egyesített ügyek, EBHT 2000., II-2319. o., 76–78. pont.

⁽⁵⁾ C-71/04. sz. Administración del Estado kontra Xunta de Galicia ügy, EBHT 2005., I-7419. o., 41. pont; C-280/00. sz. Altmark Trans ügy, EBHT 2003., I-7747. o., 81. pont; C-34/01-től C-38/01-ig Enirisorre egyesített ügyek, EBHT 2003., I-14243. o., 28. pont; C-142/87. sz. Belgium kontra Bizottság („Tubemeuse”) ügy, EBHT 1990., I-959. o., 43. pont; C-278/92-től C/280/92-ig Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyek, EBHT 1994., I-4103. o., 42. pont.

⁽⁶⁾ Fent idézett E-6/98. sz. Norvégia kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügy, 59. pont; C-303/88 sz. Olaszország kontra Bizottság ügy, EBHT 1991., I-1433. o., 27. pont; C-278/92-től C-280/92-ig Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyek, EBHT 1994., I-4103. o., 40. pont; fent idézett C-280/00 sz. Altmark Trans ügy, 78. pont.

⁽⁷⁾ Fent említett C-280/00. sz. Altmark Trans ügy, 77. pont; C-172/03. sz. Wolfgang Heiser ügy EBHT, 2005., I-1627. o., 33. pont; C-71/04. sz. Administración del Estado kontra Xunta de Galicia ügy, EBHT 2005., I-7419. o., 40. pont.

⁽⁸⁾ C-280/00 sz. Altmark Trans ügy, EBHT 2003., I-7747. o., 81. pont; C-172/03 sz. Wolfgang Heiser ügy EBHT, 2005., I-1627. o., 32. pont.

⁽⁹⁾ Fent idézett E-6/98. sz. Norvégia kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügy, 59. pont; 730/79. sz. Philip Morris kontra Bizottság ügy EBHT, 1980., 2671. o., 11. pont.

⁽¹⁰⁾ A HÉA-visszatérítési törvény 4. cikke a visszatérítési lehetőséget illetően bizonyos korlátozást vezet be.

2. Eljárási követelmények

A Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikke (3) bekezdésének értelmében „az EFTA Felügyeleti Hatóságot bármilyen tervezett támogatásnyújtásról vagy valamely támogatás módosításáról kellő időben tájékoztatni kell ahhoz, hogy az észrevételeit megtehesse (...). Amíg ebben az eljárásban végső határozat nem születik, az érintett állam a tervezett intézkedéseket nem hajtja végre.”

A norvég hatóságok nem értesítették a Hatóságot a HÉA-visszatérítési törvényről, mielőtt azt hatályba helyezték volna. A Hatóság tehát arra a következtetésre jut, hogy a norvég hatóságok nem tartották be a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (3) bekezdése szerinti kötelezettségeiket.

3. A támogatás összeegyeztethetősége

A Hatóságnak az a véleménye, hogy az EGT-megállapodás 61. cikkének (2) bekezdésében említett eltérések egyike sem alkalmazható jelen esetben.

Ami az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének alkalmazását illeti, az előzetesen felszámított adó visszatérítését nem lehet az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdése a) pontjának keretén belül értelmezni, mivel egyik norvég régió sem felel meg az intézkedés által előírt kirívóan alacsony életszínvonal vagy súlyos alulfoglalkoztatottság előfeltételének. E visszatérítés nem mozditja elő valamely közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósítását, illetve nem szünteti meg egy állam gazdaságában bekövetkezett komoly zavart, ahogy azt az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének b) pontja az összeegyeztethetőséghez előírja.

Az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontját illetően a támogatást akkor lehetne az EGT-megállapodással összeegyeztethetőnek tekinteni, ha az elősegítené bizonyos gazdasági tevékenységek vagy bizonyos gazdasági területek fejlesztését anélkül, hogy a kereskedelmi feltételeket a közös érdek rovására, azzal ellentétes irányban befolyásolná. Úgy tűnik, az adott támogatási rendszer nem szolgálja bizonyos gazdasági tevékenységek vagy területek fejlesztését, azonban – a norvég hatóságok állítása szerint – hozzájárul azon célkitűzés eléréséhez, amely egyenlő feltételek biztosítására törekszik a HÉA-köteles áruk és szolgáltatások önkormányzatok általi „házon belüli” forrásból történő beszerzése, illetve a szolgáltatások kihelyezése esetén.

A Hatóság véleménye szerint egy vállalkozás működési költségeinek – például az előzetesen felszámított adónak – a csökkentése működési támogatásnak minősül. Az ilyen típusú támogatás alapelveként tilos. Következésképpen a Hatóság úgy véli, hogy a HÉA-visszatérítési törvény támogatási rendszernek minősül, amely a jelenlegi formájában nem tekinthető összeegyeztethetőnek az EGT-megállapodás állami támogatásokra vonatkozó előírásaival.

Mindazonáltal a Hatóság emlékeztet rá, hogy – amint az fentebb említésre került – annak kérdése, hogy a szóban forgó intézkedés állami támogatásnak tekintendő-e, csak annyiban merül fel, amennyiben az gazdasági tevékenységre irányul, azaz olyan tevékenységre, amely révén termékeket és szolgáltatásokat kínálnak egy adott piacon. Ez a jelen esetben azt jelenti, hogy amennyiben a rendszer kedvezményezettjei olyan közgazdasági

feladatokat látnak el vagy a törvényben előírt olyan kötelezettségeiknek tesznek eleget, amelyek nem minősülnek gazdasági tevékenységnek, az állami támogatás értékelése, ideértve az intézkedés összeegyeztethetőségének értékelését, azokra nem alkalmazandó.

Ezenfelül az EGT-megállapodás 59. cikkének (2) bekezdése szerint az állami támogatásokra vonatkozó előírások nem alkalmazandók az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozásokra, amennyiben az előírások alkalmazása a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását akadályozza, és feltéve, hogy a kereskedelmi tevékenység nem sérül a megállapodás szerződő feleinek érdekeivel ellentétesen.

Általában a tagállamok meglehetősen szabadon dönthetnek arról, hogy mely szolgáltatásokat sorolják az általános gazdasági érdekű szolgáltatások körébe. E tekintetben a Hatóság feladata annak biztosítása, hogy ne forduljon elő nyilvánvaló tévedés az általános gazdasági érdekű szolgáltatások meghatározását illetően. A Hatóságnak a jelen körülmények között nem áll módjában részletes értékelést végezni arról, hogy a HÉA alkalmazása alól mentesülő ágazatokban tevékenykedő valamennyi szolgáltató, amely az előzetesen felszámított adó visszatérítésében részesül – tehát a támogatási rendszer kedvezményezettje – megfelel-e az EGT-megállapodás 59. cikkének (2) bekezdése szerinti feltételeknek. A Hatóságnak csupán annak jelzésére kell szorítkoznia, hogy e feltételek teljesítése esetén egy adott vállalkozás vagy vállalkozások egy adott csoportja számára nyújtott előzetesen felszámított adó-visszatérítést az EGT-megállapodás 59. cikke (2) bekezdésében foglaltakkal összeegyeztethető állami támogatásnak lehet-e tekinteni. A HÉA-visszatérítési törvény nem tartalmaz ilyen korlátozást.

Az Európai Bizottság 2005. november 28-án elfogadta az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozásoknak közszolgáltatással járó ellentételezés formájában megítélt állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló határozatot⁽¹⁾. E határozatot 2006 júliusában beépítették az EGT-megállapodásba⁽²⁾.

E határozat⁽³⁾ alapján a kórházak és a szociális lakásépítéssel foglalkozó, általános gazdasági érdekű szolgáltatásokkal összefüggő feladatokkal megbízott vállalkozások olyan sajátos vonásokkal rendelkeznek, amelyeket figyelembe kell venni. Ezen ágazatokban a belső piac jelenlegi fejlettségi állapotát tekintve a versenyhelyzet torzulásának mértéke nem szükségszerűen arányos a forgalom és a visszatérítés mértékével. Ennek megfelelően az egészségügyi ellátást, beleértve adott esetben a segélyhívó szolgálatokat és – különösen a kutatás területén – a fő tevékenységekkel közvetlenül összefüggő kisegítő szolgáltatásokat nyújtó kórházak, valamint a szociális lakásépítéssel megbízott azon vállalkozások, amelyek hátrányos helyzetben lévő állampolgároknak vagy egyéb olyan, kevésbé előnyös szociális helyzetben lévő csoportoknak biztosítanak lakóhelyet, amelyek korlátozott fizetőképességük következtében piaci feltételek között nem találnának lakást, mentesülnek a bejelentési kötelezettség alól.

⁽¹⁾ Megjelent: HL L 312., 2005.11.29., 67. o.

⁽²⁾ A 2006. július 8-án hatályba lépett, 91/2006/EK határozattal (HL L 289., 2006.10.19., 31. o. és 52. sz. EGT-kiegészítés, 2006.10.19., 24. o.) az EK-Szerződés 86. cikke 2. bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozásoknak közszolgáltatással járó ellentételezés formájában megítélt állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló, 2005. november 28-i 2005/842/EK bizottsági határozatot (1h) pontként belefoglalták az EGT-megállapodás XV. mellékletébe.

⁽³⁾ 15. pont.

Mindazonáltal az egy adott vállalkozás számára az általa végzett, a közszolgáltatási kötelezettségei körébe nem tartozó gazdasági tevékenységek után nyújtott előzetesen felszámított adó-visszatérítésre a fenti mentesség nem vonatkozik. A fenti értékelésnek megfelelően e visszatérítési rendszer állami támogatásnak minősül és nem tekinthető összeegyeztethetőnek az EGT-megállapodás előírásaival. Ebben az összefüggésben utalni lehet egyes érintett tevékenységi ágazatokra, nevezetesen az olyan ágazatokra, amelyek a HÉA alkalmazása alól mentesülnek és amelyek esetében akár az Európai Bizottság, akár a Hatóság, akár valamely meglévő joggyakorlat által alkalmazott gyakorlat alapján nyilvánvaló, hogy a végzett gazdasági tevékenység más tevékenységekkel versenyhelyzetben van. Különösen ez a helyzet a fogorvosok ⁽¹⁾, illetve a mentőszolgálatok ⁽²⁾ esetében.

Ezenfelül a HÉA-visszatérítési rendszer keretében támogatáshoz jutó egyes kedvezményezettek más mentességekben is részesülhetnek, ideértve a csekély összegű (*de minimis*) támogatást, a csoportmentességi rendeletek – például a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó csoportmentességi rendelet – intézkedéseinek alkalmazását stb.

Azonban a rendszernek a jelenlegi állapotában nem az a célja, hogy kizárólag a közszolgáltatási kötelezettségekkel vagy a fent említett mentességek bármelyikével foglalkozzék. A HÉA-visszatérítési törvény alkalmazási köre és koncepciója széles. Nem tartalmazza mindazon szükséges feltételeket, amelyek e mentességek teljesítését biztosítanák. Ennélfogva a rendszer nem tekinthető összeegyeztethetőnek az EGT-megállapodás állami támogatásokra vonatkozó előírásaival.

4. Következtetések

A Hatóság úgy találja, hogy a norvég hatóságok a Felüyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (3) bekezdését megsértve jogellenesen hajtották végre a HÉA-visszatérítési törvényt. Fenti okok miatt az előzetesen felszámított adó e törvényt által kilátásba helyezett visszatérítése a jelenlegi állás szerint nem összeegyeztethető az EGT-megállapodás működésével.

A Felüyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve II. részének 14. cikke szerint a jogellenesen nyújtott támogatások esetében, amennyiben az összeegyeztethetlenség megállapításra kerül, a Hatóság főszabályként elrendeli, hogy az érintett EFTA-tagállam követelje vissza a kedvezményezettől a támogatás összegét.

A Hatóság azon a véleményen van, hogy jelen esetben semmilyen általános alapelv nem zárja ki a visszakövetelést. Az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően valamely jogellenes támogatás visszakövetelés általi eltörlése a jogellenesség megállapításának logikus következménye. Következésképpen, ha a

jogellenesen nyújtott állami támogatást az azt megelőző helyzet visszaállítása céljából követelik vissza, az nem tekinthető az EGT-megállapodás állami támogatásokra vonatkozó célkitűzéseivel aránytalan intézkedésnek. A támogatás visszafizetésével a kedvezményezett elveszíti azokat az előnyöket, amelyeket a piaci versenytársaival szemben élvezett, és visszaáll a támogatás kifizetését megelőző helyzet ⁽³⁾. A támogatás visszafizetésének funkciójából az is következik, hogy főszabály szerint – a különleges körülményektől eltekintve – a Hatóság nem lépi túl a Bíróság ítélkezési gyakorlata által elismert hatáskörét abban az esetben, ha felkéri az érintett EFTA-tagállamot a jogellenes támogatás útján nyújtott összeg visszafizetésére, tekintettel arra, hogy e lépése csak a kifizetést megelőző helyzet visszaállítására irányul ⁽⁴⁾.

Ezenfelül, tekintettel a Felüyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve szerint az állami támogatások Hatóság által elvégzendő felülvizsgálatának kötelező jellegére, azon vállalkozások, amelyek támogatásban részesültek, elvileg joggal feltételezik, hogy a támogatásnyújtás jogszerűen történt, kivéve ha azt a fenti jegyzőkönyv rendelkezéseiben foglalt eljárás alapján nyújtották ⁽⁵⁾.

Bolkenstein uniós biztos megállapításai, amelyekre a norvég hatóságok hivatkoznak, az érintett rendszereknek az általánosságban vett HÉA-szabályoknak való megfelelőségére utalnak. Emellett Bolkenstein úr legalább egy megállapítása tartalmazza a következő fenntartást: „feltéve, hogy az állami támogatásokra vonatkozó előírásokat tiszteletben tartják”. Ezek alapján a Hatóság úgy tekinti, hogy e megállapításokkal semmiféle jogos elvárást nem lehet igazolni.

Továbbá a norvég hatóságok nem hivatkoztak semmilyen hasonló, az Európai Bizottság vagy a Hatóság által jóváhagyott állami támogatási rendszerre, amely a HÉA-visszatérítési törvénnyel kapcsolatos jogos elvárásait megalapozhatta volna.

Fenti okokból a Hatóság úgy ítéli meg, hogy jelen esetben nem állnak fenn nyilvánvaló rendkívüli körülmények, amelyek a támogatás kedvezményezettjei részéről a jogos elvárást megalapoznák.

A Felüyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve II. része 14. cikkének (2) bekezdése és a Hatóság 2004. július 14-i 195/04/COL számú határozata ⁽⁶⁾ értelmében a visszafizetendő összegnek magában kell foglalnia a kamatos kamatozatokat.

⁽³⁾ C-350/93. sz. Bizottság kontra Olaszország ügy, EBHT 1995., I-699. o., 22. pont.

⁽⁴⁾ C-75/97 sz. Belgium kontra Bizottság ügy, EBHT 1999., I-3671. o., 66. pont, és C-310/99 sz. Olaszország kontra Bizottság ügy, EBHT 2002., I-2289. o., 99. pont.

⁽⁵⁾ C-169/95 sz. Spanyolország kontra Bizottság ügy, EBHT 1997., I-135. o., 51. pont.

⁽⁶⁾ Közzétéve: HL L 139., 2006.5.25., 37. o., valamint a 26. sz. EGT-kiegészítés, 2006.5.25., 1. o.

⁽¹⁾ Fent említett C-172/03. sz. Wolfgang Heiser ügy.

⁽²⁾ C-475/99. sz. Firma Ambulanz Glöckner kontra Landkreis Südwestpfalz ügy, EBHT 2001., I-8089. o.

A norvég hatóságokat ezért felkérjük, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket minden, a HÉA-visszatérítési törvény 3. cikke alapján nyújtott, összeegyeztethetetlen támogatás visszafizetetéséhez, és azokról két hónapon belül tájékoztassák a Hatóságot.

A norvég hatóságoknak intézkedniük kell a HÉA-visszatérítési törvény azonnali hatállyal történő módosításáról, hogy az állami támogatások nyújtását kizárják. A szükséges jogszabályi módosítások megtételéről két hónapon belül tájékoztatniuk kell a Hatóságot,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A norvég hatóságok által bevezetett HÉA-visszatérítési törvényvel összefüggésben nyújtott állami támogatás nem összeegyeztethető az EGT-megállapodás működéssel.

2. cikk

Norvégiának intézkednie kell a HÉA-visszatérítési törvény azonnali hatállyal történő módosításáról, hogy az állami támogatások nyújtását kizárja.

3. cikk

A norvég hatóságoknak meg kell tenniük a szükséges lépéseket, hogy az 1. cikk szerinti támogatást bármely kedvezményezett vállalkozással visszafizetethessék.

4. cikk

A visszatéríttetésre haladéktalanul és a nemzeti eljárásnak megfelelően kerül sor, amennyiben az lehetővé teszi e határozat

azonnali és tényleges végrehajtását. A visszakövetelendő összeg magában foglalja azokat a kamatokat és kamatos kamatokat is, amelyeket a jogellenes támogatásnak a kedvezményezett rendelkezésére történő bocsátásától a tényleges visszafizetésig kell megfizetni. A kamatokat az EFTA Felügyeleti Hatóság 195/04/COL számú határozatának 9. és 11. cikke alapján számítják ki.

5. cikk

A norvég hatóságok e határozatról szóló értesítéstől számított két hónapon belül értesítik az EFTA Felügyeleti Hatóságot azokról az intézkedésekről, amelyeket a határozatnak való megfelelés érdekében tettek.

6. cikk

E határozat címzettje a Norvég Királyság.

7. cikk

Csak az angol nyelvű szöveg hiteles.

Kelt Brüsszelben, 2007. május 3-án.

az EFTA Felügyeleti Hatóság részéről

Bjørn T. GRYDELAND
elnök

Kurt JÄGER
testületi tag

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés az Oroszországból származó karbamid és ammónium-nitrát oldatok behozatalát érintő dömpingellenes eljárással kapcsolatosan felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló 2008/649/EK bizottsági határozathoz

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 213., 2008. augusztus 8.)

A 41. oldalon, a 2008/649/EK bizottsági határozat 1. cikkében található táblázatban:

a következő szövegrész: „Az Eurochem nyilvánosan működő részvénytársaság (Open Joint Stock Company, OJSC) formájában működő ásvány- és vegyipari vállalat, az Eurochem vállalatcsoport tagja (Moszkva, Oroszország), a vele kapcsolatban álló OJSC NAK Azot (Novomoszkovszk, Oroszország) vagy OJSC Nevinnomyssky Azot (Nyevinnomiszsk, Oroszország) vállalatok által gyártott áruk esetében, tekintet nélkül arra, hogy közvetlenül az első független közösségi vásárlónak értékesítik, vagy ugyanezen árukat az Eurochem Trading GmbH (Zug, Svájc) értékesíti az első független közösségi vásárlónak.”,

helyesen: „Gyártó: Open Joint Stock Company (OJSC) „Azot” (Novomoskovsk, Oroszország) vagy Open Joint Stock Company (OJSC) „Nevinnomyssky Azot” (Nevinnomyssk, Oroszország), az első független közösségi vevőnek közvetlenül értékesítve, vagy pedig az Eurochem Trading GmbH (Zug, Svájc) vagy az Open Joint Stock Company (OJSC) Mineral and Chemical Company „Eurochem” (Moszkva, Oroszország) és az Eurochem Trading GmbH (Zug, Svájc) közvetítésével az első független közösségi vevőnek értékesítve.”.

MEGJEGYZÉS AZ OLVASÓHOZ

Az intézmények úgy határoztak, hogy a jövőben nem tüntetik fel szövegeikben az idézett jogszabály utolsó módosítását.

Ellenkező jelzés hiányában, az itt megjelent szövegekben a jogszabályokra történő hivatkozást a hatályos változatukra történő hivatkozásként kell értelmezni.